

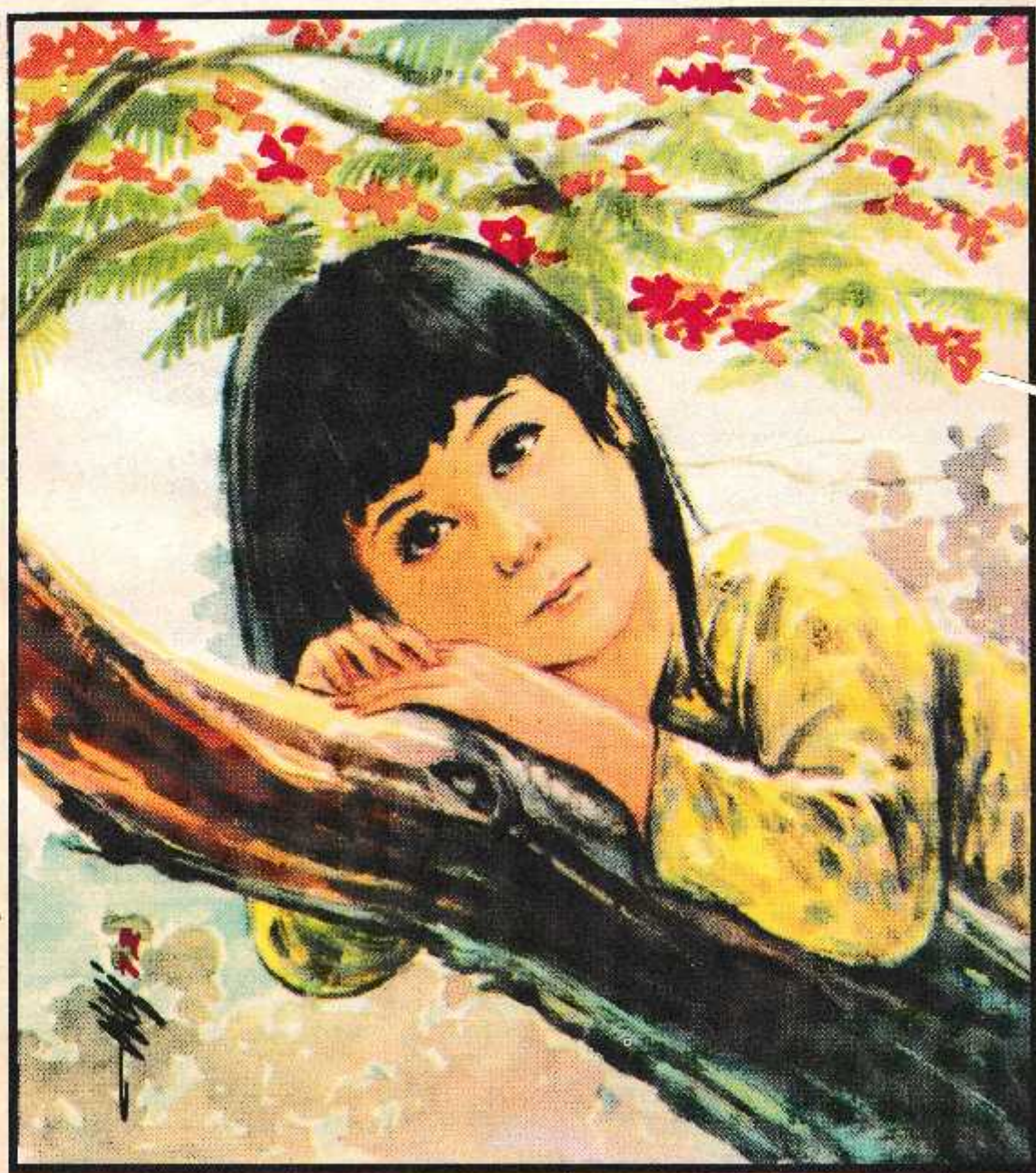
thiếu nhi

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC

Chủ nhiệm : NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG Chủ biên : NHẬT-TIẾN

Tòa soạn : 159, Thiệu Trị (Phủ Nhuận) Saigon — Đ.T. 42.152

Cơ sở phát hành : 62 Lê Lợi, Saigon — Điện thoại 20.348

40

Chẳng có tình bạn, cũng chẳng có tình yêu nào giống như tình yêu cha mẹ đối với con cái.

HENRY WARD BEECHER

Hộp Thư

Chị ĐO PHƯƠNG KHANH trả lời

Em Hành, Thiên Đa Năng: Chữ em rất đẹp. Đừng có đổ lỗi cho người xưa mà mắc tội. Vấn đề chiến tranh, chính trị nó rối rắm ghê lắm, không thể phơi bày trắng đen rõ rệt đâu em. Phải vài chục năm sau là ít, thời gian sẽ làm lắng dịu hết và lúc đó mới thấy được mọi sự rõ ràng em à. Lúc này, nếu có lòng, em hãy rằng thóa địch vết thương của đồng bào bằng cách gia nhập các đoàn thể cứu trợ em ạ.

Em Nguyễn công Bình Tuy Hòa: Em gửi địa chỉ về để chị gửi số 7 cho em. 16 tuổi là công dân lý tưởng đó em. Thôi chị đã chuyển qua chủ N.T.

Em Nguyễn Hữu - Phương Sài Gòn: Mẹ em thật là hay, ngày sinh nhật con mà bà mua cho con T.N bộ 1, thì chứng tỏ là bà rất săn sóc đến phần tinh thần của con. Em sướng ghê rồi đó nhé. Dân ca là cái điệu hát bình dị sao thái riêng của từng dân tộc. Đó là những phẩm nhỏ đi bất tận động. Thấy báo rất hay thì rằng cố động thêm đọc giả cho báo được xuất bản đều đi em.

Em T-H Cầm Saigon: Em ra nhà sách Khai Trí 62 Lê Lợi Saigon sẽ mua được số 36. Còn nếu làm biếng quá thì gửi về tòa soạn 1001 tem, chị gửi số 36 cho em. Nếu bài hay là chủ N-T đang vô mục Buồn Trong Vườn liền khỏi cần điều kiện gì hết em à. Không có ai giận gì em đâu mà em sợ.

Em Nguyễn Sa - Saigon: Em ghé tòa soạn vào buổi sáng để nhận thư nhé.

Em Phạm Hoài Nhân - Long Khánh: Đừng có mắc cỡ. Được tôn làm ông từ năm 13 tuổi thì tức là tương lai em sẽ rất xán lạn đấy nhé.

Em Quỳnh Hương - Đà Nẵng: Em đi cứu trợ như vậy tốt ghê lắm. Có câu: «Thương dễ gửi những người khổ quần cho những người khá giả». Nhưng nếu nhiều người tỏ ra keo kiệt không chịu giúp đỡ, em cũng đừng buồn. Nếu tất cả đều tốt thì thế giới này đã là thiên đường rồi. Em cứ làm theo lương tâm, không trách móc những người ích kỷ em à. Về vụ bạn, em đã gửi thư phản trần mà bạn vẫn giận thì thôi. Không nên thức mất nữa, mất thì giờ. Em đoán đúng quê chị, nhưng sai tuổi. Chị không phải P.K ở V.H. em ạ.

PHÂN ƯU

Được tin Đại tá **TRẦN - DZOẢN - DÂN** (tức nhà văn **DOÃN - DÂN**) đã hy sinh vì tổ quốc tại Quảng Trị ngày 29 tháng 4 năm 1972. Xin thành thực phẫn uất cùng chị Đoàn Dân, tang quyến và cầu chúc hương hồn nhà văn Đoàn Dân sớm về nước Chúa.

Tòa Soạn Thiểu Nhi

Em Võ Thanh Bình - Long Khánh: Các em cứ gửi bài đủ loại về, không giới hạn gì cả, cứ bài hay là sẽ đăng em ạ.

Em Lê Ngọc - Đà Nẵng: Việc thành lập nhóm ở các tỉnh chưa thể được. Đại lúc nào thanh bình hơn đã em nhé.

Em Trí Trí - Chợ Lớn: Bà mà quan niệm đúng đấy. Em mà chịu theo dõi bài vở của nhà trường từ đầu năm thì chắc chắn là em đã khỏi cần đi học thêm rồi. Vậy em nên nói với bà mà là bà mà nghỉ đúng, nhưng em đã bị đuổi rồi, xin cho học từ một khóa để lấy lại căn bản. Thôi, đừng lo vụ bị đuổi nữa em à, học là cần nhất. Chúc em chóng giỏi trở lại.

Em Trịnh công Truyền - Chu Lai: Giá em cứ ghi địa chỉ như chị vẫn thường dặn thì em đã nhận được số 37 rồi. Gửi ngay đi. Ý kiến em rất đúng và đã thực hiện mấy kỳ nay rồi đó em.

Em Nguyễn Duy Hiên - Nha Trang: Thôi để cho G. & T.N. đăng trong số 7, em ghi theo mẫu đó rồi gửi vào chị làm gấp cho.

Em Ngô văn Sắt - Đà Nẵng: Chị đã chuyển bài. Rất cảm ơn thiện chí cố động báo của em.

Em không ghi tên - Đà Nẵng: Nghe nhiều hơn nói là đáng ghê lắm. Thương đó cho 2 tai để nghe mà chỉ 1 miệng nói thôi mà. Muốn trình bày ý kiến của mình rành rọt thì em phải tập tự chịu, coi mọi người như là công phe với em và sẵn sàng hoan nghênh em. Tốt hơn hết, em nên mua cuốn «Nghệ thuật nói trước công chúng», mà đọc, sẽ rất hữu ích.

Em Cẩm Thúy - Cần Thơ: Em nói gửi tiền mà không có chắc em quên phải không? Tuy nhiên, chị đã gửi báo cho em rồi. Về mua sách em vui lòng viết thư về nhà sách Khai Trí 62 Lê Lợi Saigon, sẽ có nhân viên chỉ dẫn rõ ràng nghe em.

Em Nguyễn văn Hoàn: Định - Tường: Em coi thể lệ mua sách đăng ở Thiểu Nhi số 39 em nhé. Em nhận được thư mục rồi chứ.

Em ở Ba Xuyên (anh của Bình): Các em cứ gửi bài về. Trong 1 số Thiểu Nhi cũ có nói về lý do khiến nước biển trông như có màu xanh, chị đỡ em ở số nào đấy, rằng tìm đi nhé.

Chú tiểu chùa Huê Tâm: Xin chú cho địa chỉ, nhà sách sẽ gửi tặng chú Thư Mục. Nhờ chú nói dùm cậu bạn, lần sau xin ghi tên dưới thư, và tòa soạn rất hoan nghênh các ý kiến của cậu ấy.

Em Lê phụng Hoàng - Gia Định: Truyện tranh tòa soạn đã giảm bớt. Rất cảm ơn em. Nếu có mẫu tranh vui nhộn, em vẽ trên một mặt giấy gửi về, không có nhạp bút nào đâu.

Em ở Biên Hòa (có bạn tên là Hòa): Không ghi tên dưới thư nhé. Nhận em là em rồi đấy, bằng lòng thì cười lên nào. Tòa soạn cần đủ từ số 1. Gửi địa chỉ rõ ràng nhé.

Em Viễn Sa - Hậu Nghĩa: Tốt hơn hết là ngay từ bây giờ đừng gọi nhau là mày tao nữa, gọi tên nhau đi, để khỏi thức giấc chuyện xưng hô sau này. Bà em thương nhau như vậy là quý lắm, khỏi lo vấn đề xưng hô làm chi cho mất thì giờ.

Em Hoàng Lan - Đà Nẵng: Cho chị địa chỉ rõ ràng chị sẽ gửi lịch chương như em dặn dùm. Công trong G.D.T.N tốt nhiên là coi nhau như anh chị em bà con ý chứ.

Em Nguyễn-thị-Nga Gia Định: Chị không thể tặng hình, em đừng buồn nhé. Mất mấy người bạn xán em đừng tiếc làm chi. Cần mực thì đen. Có 1 người bạn tốt là quý lắm rồi em à.

Em Nguyễn-sơn-Mũi Đà Nẵng: Chị cũng tôn giáo với em. Tuy nhiên, chị kính trọng tất cả các tôn giáo vì chị coi tôn giáo là con đường dẫn đến chân lý mà thôi. Em hết thức mắc

(xem tiếp trang bìa sau) —

—thiếu nhi

Chủ nhiệm: NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG — Chủ biên: NHẬT-TIỀN

Tòa soạn: 159 Thiệu-Trị (Phủ Nhuận) Sài Gòn Điện Thoại 42.152

Cơ sở phát hành: 62 Lê Lợi — Sài Gòn Điện thoại 20.348

Mục Lục

BÀI	TRANG
— Thư chủ nhiệm của Nguyễn Hùng Trương	1
— Thắc mắc của em Bách Khoa phụ trách	2
— Em tôi, Em tôi truyện ngắn quốc tế. Và Minh Thiệu dịch	3
— Thủ công gấp con dơi của Trương Bông	6
— Con Gấu Mèo của Đặng Hoàng	7
— Giải trí: Ô chữ, ảo thuật, đồ vui hàng tuần	8
— Tàu Titanic chìm như thế nào? Trương Kỳ sưu tầm	10
— Trang đặc biệt: THƠ VÀO HẠ	14
— Vườn Hồng Đỗ Phương Khanh phụ trách	16
— Cha và con truyện ngắn của Đặng Thư	18
— Bài luận nhất lớp Vinh Naples đang chuyển động Hiền Vi sưu tầm	19
— Chiều bóng giàn di của Dạ Ly Vũ	20
— Cuộc Thi sáng tác, Tùy bút	23
— Mạo hiểm Mỹ Châu	23
— Triền lăm nụ cười	26
— Tân toán học Bách khoa phụ trách	27
— Cây nhân sinh Hoa Trường Dung kể	28

TRANH BIA CỦA VI VI
VÀO HẠ

MỤC LỤC BỘ 4
TỪ SỐ 31 ĐẾN 40

THƯ CHỦ NHIỆM GỬI CÁC EM THIẾU NHI

Các em thân mến

Gần hai tháng nay, chiến tranh đã lan tràn tại miền Nam Việt Nam đến mức độ khủng khiếp: hàng vạn gia đình tan nát, cha mẹ mất con, vợ chồng ly biệt, trẻ con bơ vơ, tài sản bị phá hủy, hàng vạn trai tráng với đôi tay cứng rắn cần thiết cho việc kiến tạo xứ sở, đã gục ngã trên chiến trường.

Chúng tôi xin nghiêng mình trước những người đã khuất, các chiến sĩ anh hùng cũng như những thương dân vô tội và xin chia buồn cùng các em chẳng may có gia đình hoặc người thân lâm nạn.

Chúng ta đã từng nguyện rửa con sông Gianh chia đôi Nam Bắc thời Trịnh Nguyễn phân tranh gây bao cảnh cốt nhục tương tàn, con cháu chúng ta sẽ còn oán hận chúng ta nhiều hơn nữa về việc người Việt chúng ta đang chém giết lẫn nhau không nương tay hôm nay.

Xã hội càng văn minh, khi giới càng tối tàn bạo nhiều, sự chém giết càng dã man và khủng khiếp bấy nhiêu.

Chúng ta sẽ đắc tội với lịch sử nếu hôm nay, chúng ta nhân danh chủ nghĩa này, cuộc giải phóng kia, đem lại chết chóc cho đồng bào chúng ta và làm tiêu diệt chủng tộc Việt Nam.

Trên hai mươi lăm năm khói lửa, bao nhiêu triệu người Việt chết, bao nhiêu tang tóc, điêu linh, nhà tan, cửa nát, chiến tranh đã giải quyết được gì đâu.

Một cái gương còn sờ sờ trước mắt chúng ta: Bắc Hàn xưa quân ở ạt lẩn công Nam Hàn gây bao nhiêu chết chóc, đổ nát cho cả hai miền trong ba năm (1950-1953) để rồi trở lại đứng yên trên vĩ tuyến 38 như khi chưa xảy ra trận chiến và lại không giải quyết được gì cả.

Nước Đức sau thế chiến thứ hai cũng bị phân chia làm hai như Việt Nam chúng ta, Đông Đức theo chủ nghĩa Cộng sản, Tây Đức thân Tây phương, nhưng họ không quá khờ dại như chúng ta đang tìm mọi cách để tiêu diệt lẫn nhau. Họ nỗ lực lo kiến thiết quê hương, gây dựng hạnh phúc cho dân chúng và chờ mong một ngày nào đó thuận tiện, họ thống nhất xứ sở bằng cách ôn hòa.

Các em thân mến,

Đề kết thúc, chúng tôi xin ghi lại lời nói của nhà văn vừa qua cổ, Tam Ich, viết trong tạp chí France-Asie cách nay trên hai mươi năm (France-Asie số 32 năm 1948): «... Người ta không giải quyết được cái gì cả bằng cường lực, nhưng người ta đoạt được tất cả bằng sự hiểu nhau và lòng bác ái...»

Các em cũng nên ghi nhớ: Kẻ nào gieo gió chắc chắn cũng chỉ gặt bão mà thôi.

Thân mến
NGUYỄN HÙNG TRƯƠNG

BÁCH KHOA PHỤ TRÁCH

HỎI: 1) Cháu thường nghe nói «đun tới 180 độ dưới áp suất 8 Atmosphère». Vậy Atmosphère là gì?

2) Theo cháu biết thì Hội đồng Bảo An là một trong những bộ phận chính của Liên Hiệp Quốc. Vậy xin cho cháu biết thành phần cũng như nhiệm vụ của Hội đồng này.

LÊ NGỌC TRÚC
(Xã Tân Thới Nhất)

ĐÁP: 1) Atmosphère là đơn vị đo áp suất, đơn vị này tương đương với áp suất của không khí ngang mặt biển, và bằng áp suất của một cột thủy ngân cao 76 centimét. Nếu em lấy tỷ trọng của thủy ngân là 13,6, thì 1 Atmosphère tương đương với:

$1 \text{ gam} \times 76 \times 13,6 = 1.033,6 \text{ gam}$
Nghĩa là trên mỗi phân vuông có một sức ép bằng 1033,6 gam.

2) Hội đồng Bảo An là một thành phần của tổ chức L.H.Q. Hội đồng này có tất cả 11 hội viên, trong số đó có 5 hội viên thường trực gồm những quốc gia: Trung Hoa, Pháp, Nga, Anh và Hoa Kỳ (là những quốc gia sáng lập). Đại Hội đồng LHQ sẽ bầu 6 hội viên còn lại, căn cứ trước nhất vào sự đóng góp của mỗi quốc gia vào sự duy trì hòa bình và an ninh quốc tế và căn cứ vào sự phân phối

công bình địa dư trách nhiệm bảo vệ hòa bình và an ninh quốc tế nhân danh LHQ. Nhiệm vụ của Hội đồng Bảo An là:

— Hòa giải các tranh chấp giữa các quốc gia.

— Có quyền điều tra các vụ tranh chấp quốc tế và đưa ra những biện pháp hòa giải.

Nếu biện pháp hòa bình không thích hợp với tình thế hoặc không có hiệu quả, Hội đồng Bảo An có quyền áp dụng vũ lực với Hải lực, Không quân của các quốc gia hội viên (chiến đấu dưới cờ LHQ). Với nhiệm vụ lớn lao đó, HĐBA có một ủy ban Tham Mưu gồm các Tổng Tư Lệnh quân lực (hay đại diện) của các nước hội viên thường trực (Anh, Pháp, Hoa Kỳ, Nga Sô và Trung Hoa).

HỎI: 1) Thưa anh, anh cho bé biết tại sao người ta gọi là «Hàng hà sa số».

2)...

MỘT EM KHÔNG KỶ TÊN

ĐÁP: 1) Hàng hà là con sông Hằng (Grange) ở Ấn Độ. Sa (sa viết s) là cát. Vậy Hàng hà sa số là số cát ở sông Hằng, ám chỉ một số lượng rất nhiều không thể đếm được.

2) Câu hỏi về xuất xứ của con người, trả lời sẽ dài dòng lắm. Có dịp anh sẽ trở lại vấn đề ấy.

HỎI: 1) Trong sự lên men rượu, thấy có hóa rằng nếu rượu đến 15 % thì con men không thể sống. Vậy những rượu 45 độ, 90 độ thì làm sao cho lên men được để có rượu ấy.

2) Trong Thiếu Nhi số 35 có bài có một sự mâu thuẫn là $2 = 1$. Có phải là phần bài giới hạn của lớp 11 không?

HOÀNG DÂN TRANG
(Ninh Hòa)

ĐÁP: 1) Đúng là men rượu không thể sống trong môi trường có nồng độ rượu quá 15 phần trăm. Muốn chế rượu có chuẩn độ cao hơn, người ta phải dùng phương pháp cất rượu, nghĩa là đun rượu nhẹ trong bình chưng đặc biệt nhiều lần, để nâng chuẩn độ rượu lên cao dần. Cũng có thể dùng Oxyt Bary để hút nước trong rượu nhẹ để có rượu nặng hơn.

2) Bài toán $2 = 1$ trong số 35 là một trường hợp chia một số cho số không (zero). Có 3 trường hợp chia một số cho zero:

— Nếu chia một số cho zero là vô lý.

— Trong một phương trình nếu chia một số cho zero thì gọi là vô nghiệm.

— Trong một hàm số nếu chia cho zero thì là vô định.

HỎI: Ở VN ai là Tổng Thống đầu tiên, và thứ tự có mấy vị. Sau khi hết làm Tổng Thống người đó còn liên hệ gì đến chính trị nữa không?

HOÀNG MỘNG TUYẾT
(Saigon)

ĐÁP: Vị Tổng Thống đầu tiên của VN là cụ Ngô đình Diệm (do cuộc trưng cầu dân ý ngày 23-10-1955 và do Hiến ước tạm thời ngày 26-10-1955. Nhiệm kỳ thứ nhất: 1955-1961. Nhiệm kỳ thứ hai: 1961 đến 1963 thì đệ nhất Cộng Hòa bị sụp đổ). Vị Tổng Thống thứ nhì của VN là đương kim Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu của nền đệ nhị Cộng Hòa (nhiệm kỳ thứ nhất 1967-1971) và nhiệm kỳ thứ hai 1971-1975).

EM TÔI

EM TÔI

Nguyên tác của **NORAH BURKE**
Bản dịch của **VŨ MINH THIỀU**

Truyện ngắn sau đây của Norah Burke, một văn sĩ Anh, được giải thưởng nhất về truyện ngắn quốc tế năm 1954-1955 đồng hạng với truyện « MẸ VÀ CON » của văn sĩ Nhật Jiran Hisao.

Truyện là một cảnh nghèo khổ của một gia đình ở một xứ hậu tiến, nên y học mới chưa thấm nhuần đến các vùng thôn dã rừng núi, ở đây ốm đau thường chỉ chữa bằng những phương pháp sơ sài, cổ lỗ. Trong truyện ngắn EM TÔI, EM TÔI, Norah Burke làm nổi bật sự can đảm, lòng yêu thương đưa em nhỏ của một thằng bé 12 tuổi, vượt núi băng rừng, tranh đấu với tử thần từng giây phút để cứu em.

Em thằng Sinh nằm trong lều. Nó đau bụng và cơn đau mỗi lúc mỗi tăng. Thằng Sinh cũng còn nhỏ, chưa đầy 12 tuổi. Màu da nâu nâu, tính tình thì thật vui, nó quả là một thằng bé tiêu biểu cho bọn trẻ sống trong rừng rậm. Em nó kém nó nhiều tuổi. Giữa hai chúng nó, cổ nhiên còn những đứa khác nữa, nhưng chúng đều chết cả, đứa chết về bệnh tả, đứa chết về bệnh cúm, và trăm ngàn thứ bệnh tương tự, hoặc chết về các tai nạn trong rừng sâu. Cha mẹ nó chỉ còn nó và em nó thằng Công-hoa.

Mẹ hai đứa trẻ nói:

— Đề tao, thấm nước nóng giẻ rách, chườm bụng cho Công-hoa.

Nàng không cười, không khóc. Những việc này vẫn thường xảy ra luôn...

Sinh hỏi mẹ, cảm thấy mình cũng ốm lây vì lo sợ em ốm:

— Con phải làm gì bây giờ? Con đi tìm củi đốt lửa nhé? Con đi lấy phân bò hay xách nước? Mẹ để con xé giẻ.

Nó cuống cuống chạy tìm mọi thứ.

Nó ném nhiều củi vào lò cho nước chóng sôi. Nó chườm bụng thằng em bằng những giẻ, hơi nóng bốc

nghi ngút. Nhưng một lúc sau, mẹ nó bảo:

— Thôi, phải đem em mày đi nhà thương Ka-la-gát.

Thằng Sinh hiểu ngay rằng em nó sắp chết. Khi mẹ nó nói hai chữ « nhà thương », nó hiểu ngay, vì tất cả những người sống trong rừng rậm đều biết rằng nhà thương là hy vọng cuối cùng cho những kẻ gần đất xa trời. Có vật gì làm nó ngẹn ngào không nói được, sau nó kêu lên:

— Con đi tìm bố nhé!

Mày sẽ mất hàng mấy ngày mới tìm được.

Cha thằng Sinh nổi tiếng trong vùng là người can đảm. Hai chữ can đảm người ta thường gọi liền với tên chàng chứng tỏ những thành tích của chàng. Chàng sinh sống ở đây, trong làng La-hoa-ni, chăn nuôi mục súc, cấy cây khoảng đất của mình, nhưng mỗi khi có cuộc thám hiểm trong rừng rậm, săn thú dữ, bắn giết hay chụp con ác thú nào, người ta lại tìm đến chàng.

Ở rừng núi nào không có hổ, chàng cũng tìm ra hổ. Chàng nhìn đám cỏ khô và chỉ dẫn rõ ràng cho biết đã có những con thú nào qua đây. Chàng lắng nghe tiếng thú gọi nhau và nói: « Một con báo vừa ăn một con hoẵng và bọn này còn trông thấy kẻ thú với mỗi của nó ».

Một cái sẹo dài chạy suốt từ đầu, cổ đến vai chàng. Đó là vết cào của một con hổ, cào đến tận xương, trong một buổi kia chàng vật lộn với mãnh thú để cứu bạn. Ở chân chàng có một vết đốt còn sẫm đen, đó là vết rắn cắn, chàng đã khoét vết thương và đốt. Một bàn tay chàng thiếu hai ngón và mặt thì chàng chít những sẹo. Có một ngày kia, chàng đã vượt rừng rậm, đi liền tám cây số, lấy khối buộc chặt bụng để ruột khỏi sờ ra ngoài vì vết thương sâu ở bụng. Chàng thật xứng đáng là người can đảm. Và nay, chàng đang ở xa, trong rừng thâm với một đoàn thám hiểm đi chụp hình. Những bọn đàn ông và trai tráng trong làng cũng đều vào rừng sâu làm nghề săn thú cho người săn bắn.

Tròng túp lều cỏ, tường đất, thằng Công-hoa nằm trên một đệm cỏ giải trên mặt đất. Nó khóc, thỉnh thoảng lại bật ho vì khói bếp, nhưng vẫn không quấy, người già lạnh.

Thằng Sinh cũng can đảm như bố, nên em và như trông thấy tử thần ở trong cặp mắt em.

Nó nói:

— Ở làng, trai tráng không còn ai, vậy con dẫn nó đi.

Mẹ nó phải ở nhà chăn nuôi súc vật, cấy cây, nếu không cả nhà sẽ chết đói và cả hai mẹ con đều hiểu thế, không cần phải nói ra. Nhưng nàng là một người sinh trưởng ở rừng núi, nàng hiểu đến một

gánh nặng khó nhọc thế nào. Nàng sinh sống ở trên đỉnh núi cao, ở phía bên kia, ở mãi trên cao, cao hơn hẳn những dãy đồi thấp bao bọc làng La-hoa-ni và nàng hiểu hơn ai hết cách buộc một tấm vải qua trán để đeo một vật nặng, buộc thế nào để tất cả các bắp thịt cổ và vai có thể làm việc một cách đặc lực, làm cho người ta có thể mang nặng mà băng rừng vượt núi hàng ngày không than phiền khó nhọc.

Nàng lấy một trong hai chiếc giấy lưng của nàng, chẳng qua trán và cổ thằng Sinh, rồi đỡ thằng Công-hoa, lúc này đau đớn quá, người gập làm hai, đặt vào chiếc giấy lưng.

Thằng Sinh cảm ngay thấy sức nóng thiêu đốt của em thấm qua chiếc giấy lưng vải. Nó cảm thấy nặng và tự hỏi không biết sẽ xoay sở ra sao để đến nơi được.

Mẹ nó nói:

— Con công em nặng lắm sao?

Nàng nói khẽ, vẻ thất vọng:

— Con sẽ không thể đến nơi được.

Thằng Sinh không nói gì và bắt đầu lên đường.

oOo

Lúc đó là buổi chiều. Những lều tranh trong làng La-hoa-ni đều nhuộm một màu vàng đỏ. Chung quanh làng trải dài những thửa đất cấy cấy, những cánh đồng cỏ người làng thả mục súc ra ăn, những hàng rào gai và khu đất rào nhốt mục súc. Rồi cạnh đấy, có một cánh đồng cỏ rộng, người ta đã đốt cháy để bảo vệ cho làng khỏi bị cháy lây vì những cuộc đốt rừng. Xa xa là rừng rậm.

Thoạt đầu là rừng hoang, cỏ cứng sắc và gai, rồi đến rừng cây "sên" cao lớn, người ta vẫn lấy gỗ làm tà-vẹt đường rầy con đường xe lửa Ka-la-gát. Con đường xe-lửa cách đây ít nhất gần tám mươi cây số ngàn và thằng Sinh hy vọng vượt khu rừng rậm và hai con sông để sau đó đến đoạn cuối có thể đi xe bò hoặc một chiếc xe cam-xông cũ kỹ nào.

Nhưng nó chưa đến khúc đường đó. Ở đây, con đường nhỏ chỉ chít những vết bánh xe đồ và chân nó đi bầm đầy bụi cát. Nó đi, một mình trong đêm tối trên con đường mòn xuyên qua rừng sâu. Nhưng thật ra cũng không phải có một mình nó. Vốn quen sống trong rừng, nó cảm thấy mỗi bước một ngai ngừng,

giữa lúc ấy, một con rắn hổ mang sượt mình dưới ánh nắng cuối ngày ở trên con đường mòn nhỏ, cuộn mình lại và vươn đầu lên, rít lên một tiếng mạnh. Thằng Sinh sợ lạnh cả người. Nó đứng dừng lại, rồi dần dần nó lùi. Con rắn đưa đầu đi đưa đầu lại,

chăm chú nhìn nó, lưỡi thè ra tụt vào. Nhưng còn rắn vậy đẹp kia với hàm răng chứa toàn chất độc, cũng chỉ muốn rời nơi này như thằng bé vậy. Và thoát một cái, con vật đã biến vào bụi cỏ rậm.

Thằng Sinh thở nhẹ nhàng. Sự sợ hãi trỗi bước hai chân nó lại nay đã cởi mở cho nó đi. Em nó, thằng Công-hoa cựa quậy và rên rĩ trên lưng nó, nay nó cảm thấy đeo nặng quá. Nếu được nghỉ, để cho bắp thịt được thoải mái một chút sau khi cố gắng quá nhiều, còn gì sung sướng bằng! Nhưng nghỉ bây giờ khi sớm quá, nó lại gắng gượng đi.

Xung quanh nó là rừng già, ở đây giữa cây cối và vạn vật, cuộc chiến đấu vẫn tiếp diễn không ngừng từ thủa khai thiên lập địa. Những bụi tre xanh tốt tua tủa đâm những cành non, những cụm xương rồng, gai góc găng tìm không khí. Đầu đầu cũng là cây cối, bụi rậm, giấy leo và cỏ hoang.

Rừng còn là nơi trú ẩn của súc vật và chim muông: vượn và khi giọng khàn khàn kêu inh ỏi, hổ, báo, gấu, voi gầm vang động. Hươu nai vì bị săn bắn và đánh bẫy nhiều nay thưa vắng, nên các loài ác thú nay săn bắt cả người và gia súc.

Màn đêm dần dần bao phủ núi rừng. Trời ngả màu tím và đen sẫm. Trên nền trời, sao bắt đầu mọc. Thằng Sinh có cặp mắt tinh sáng, nên vẫn trông rõ đường đi. Sau mặt trăng ló lên. Những vết chân gấu, bàn chân trước vuông, bàn chân sau dài, còn in trên cát bụi, với những vết móng chẳng chịt, làm nó sợ hãi vô ngần. Có bận nó đã trông thấy một người bị gấu vồ, mặt bị cào sứt bết.

Nói với vợ đi.

Nó đến một mỏm núi cao, dưới có con sông nhỏ chảy. Nó thấy không sao bước được nữa. Mồ hôi đổ ướt thấm hết áo quần làm nó run lẩy bẩy. Nó cởi chiếc băng vải trên trán và khẽ đặt đặt em nó xuống một gốc cây.

— Ôi! Ôi! Ôi! Công-hoa khẽ kêu.

Sinh khóc và bảo em:

— Anh còn biết làm thế nào? Nhưng ngay lúc đó, Công-hoa lại mê man, nói lầm nhảm. Bỗng Sinh thấy người đau đớn vô hạn, vì nghỉ chân các bắp thịt mới thấy tê buốt lạ lùng. Ngay ở chỗ thắt buộc băng vải, máu nay lại chảy đều hòa làm nó nhức buốt quá. Nó nằm ngù dưới gốc cây, mắt nhắm lại để lấy sức.

Ngay lúc đó, nó lại nghe thấy tiếng voi rít trong rừng sâu vang động lại. Voi ít khi qua rừng không gầm thét, và đàn voi nay ngược dòng con sông Nu-lát để tìm các cánh đồng cỏ mới. Thằng Sinh khoan khoái vì biết mình xa lạch nước và ở trên đỉnh núi.

Dưới chân nó, con sông lóng lánh như bạc dưới ánh trăng. Ở hai bờ sông, những bãi cát lẫn đá sỏi

giải đãi. Còn những giải cát dài chạy theo con sông và trên giải cát đó, đàn voi đi, để lại những vết chân xáo trộn, vết này với vết khác, lúc voi đi tưởng như cả một khu rừng di chuyển.

Thằng Sinh nhìn thấy những con voi cái và voi con và một con voi đực già, bọt mép màu xám như dầu chảy trên gò má, báo hiệu rằng lúc này nó sẵn sàng sẵn đuôi người để quạt chết ngay. Tai chúng đập mạnh, đuôi ve vẩy, bóng chúng in hình đen trên bãi cát trắng. Chúng đi gần thằng Sinh quá, thằng bé nhìn thấy cả mùi hôi của đàn voi, nghe thấy rõ ràng tiếng chân voi dẫm trên cát và tiếng chúng đi cọ vào nhau.

Nó nhìn thấy cả đàn voi lắc lư, những cái đầu to kèch sù đưa đi đưa lại, và những cái lưng lớn đen. Con voi đực nghếch vòi lên để hít gió xem gió có đưa lại mùi gì khác lạ không. Rồi bỗng nó ngập ngừng đứng lại. Cái vòi lớn gần đụng vào hai đứa trẻ. Thằng Sinh run lật bật. Đeo thắt Công-hoa lên lưng, nó cũng không thể chạy mà cũng không sao leo cây được. Nếu nó thét lên, chỉ làm cho xảy ra tai họa ngay. Nó cầu khẩn, cầu khẩn mãi, nhưng chẳng khác gì đàn chim, những bài kinh đều bay ở đâu đó hải hàng của nó đi mất cả.

Con voi đực rống lên, vòi đảo lộn, lắc lư đầu. Rồi bỗng như tức giận, nó chạy và cả đàn voi đều chạy theo biến mất trong bóng tối.

Thằng Sinh vẫn lăm bằm cầu kinh, nhưng lần này cầu bài kinh giải tội và nó sửa soạn lên đường ngay. Nó buộc giải vải và đỡ em nó lên, nhưng không sao đứng lên được. Nó cố hết sức nhưng vô ích. Bỗng nó lại nghe tiếng voi rống ở xa vọng lại, một sức mạnh ở đâu làm nó chệnh choạng đứng dậy và bước đi. Nó ngã nghiêng đi đến bờ sông.

Trước kia, nó thường đến đây và biết rằng về mùa này, trước khi tuyết tan ở đỉnh đồi, trước khi nước ở trên mỏm cao chảy xiết xuống vực, lội qua sông thật dễ dàng. Giòng sông rộng nhưng nông. Lắng nghe nước chảy trên đá sỏi cũng biết mực nước sâu nông. Nó nhìn thấy một con cá hương từ cao trời tuột xuống vực, lóng lánh như bạc dưới ánh trăng.

Thằng Sinh lội xuống giòng sông. Nước lạnh hơn thường nhật, trên mặt nước có phủ một màng nước lạnh buốt như đá và giữa giòng mực nước cao hơn mọi khi. Nó phải lội từ từ vì mắc bùn lầy và đá sỏi. Nó phải dò dẫm vì sợ ngã. Nước ngập đến ngực nó, có lẽ tuyết đã tan và nước chảy từ trên cao xuống chẳng?

May mắn có một chiếc cầu trên con sông thứ hai, nó nghỉ thể và tưởng như nhìn thấy, vì trí tưởng tượng của nó tiến nhanh hơn là nó đi. Đó là một chiếc cầu bắc sơ sài, nhưng vẫn là một chiếc cầu. Những vòng hàng tre đan, trong có đá đường chăng buộc kỹ thay thế những cột cầu. Giữa những cột đó, có bắc

những cây tre buộc khít với nhau bằng những sợi cỏ dầy, rồi trên sàn tre có giải đá sỏi vớt ở lòng sông lên.

oOo

Khi thằng Sinh lội tới bờ, những giọt nước còn lóng lánh trên vết chân của nó trước khi bị cát hút. Từ phía sông lại, còn thấy hiện ra những vết chân khác, vết chân hổ, những vết này cũng lóng lánh nước và chỉ nhìn thoáng qua là những giọt nước đã bị cát hút khô.

Nó tiếp tục đi. Đi vào khoảng được một giờ nó lại nghỉ và lúc khởi hành càng khó khăn, mặc dầu nay nó đã tự mình đeo lấy được em nó lên lưng. Nó chờ hờn hờn và không ngăn được giọt lệ... Khoảng nửa đêm, nó nghe thấy tiếng nước réo chảy ở con sông thứ hai. Nó nghe thấy tiếng nước réo từ xa và tiếng nước réo chảy đều đều đó là tiếng nước lụt. Khi nó đến gần sông quả là nước lụt thật.

Một tảng băng lớn có lẽ đã tan ngày qua. Nước sông tưởng như sôi nổi bọt lên. Nó tìm chiếc cầu, nhưng cầu đã biến mất. Nơi cuộn nước cao lên là chỗ cầu bị chìm ngập. Xác một con dê còn mắc vào lan can cầu. Cảnh cây dựng ngược lên như cánh tay người chết trong cơn giông tố, bám chặt vào cầu chẳng khác gì những chùm lông. Phía dưới cầu, những tảng đá rung chuyển vì sức nước chảy xiết. Thằng Sinh tưởng như nghe thấy giòng nước nghiêng rãng. Rồi một thân cây lớn nhô hiện trên giòng sông, cứ thế theo đà nước trôi, mỗi lúc mỗi nhanh và sau cùng xô mạnh vào thành cầu bị ngập.

Trong lúc sấm sét vang động, người ta nghe thấy một tiếng động lớn như xé bầu không khí. Chiếc cầu rung chuyển như một con ác thú, gãy tan, tung lên trời cả khung cầu bằng tre như một chiếc quạt tan gãy. Nước lại chảy xiết và làm chìm đắm hẳn cầu.

Còn biết qua sông bằng cách nào? Không thể bơi được, dù có một mình. Thằng Sinh thất vọng quá. Nhưng biết đâu trong mảnh cầu tan vỡ kia, nếu nó may mắn tìm được một đường đi?

Nó đặt thắt Công-hoa xuống đất và vốc nước sông cho em uống.

— Nay em, nó gọi thằng bé cho uống nước, rồi nó nhặt cỏ, bện thành sợi giây thừng thật chắc. Cỏ sáo làm đứt cả tay nó. Nó buộc em nó bằng sợi giây mới này, buộc hết sức chặt để em nó không thể tuột được. Xong đó nó lội xuống nước ngay chỗ cầu cũ. Nước sông như giữ chặt hai anh em và dìm chúng xuống chiếc cầu gãy. Thoạt đầu, nó không cựa quậy được, sau dần dần nó lần đi, cổ bám lấy bất cứ cái gì, dò dẫm trong trận thủy tai tìm một vật gì có thể níu lấy, dù là những cọc tre nhọn hoắt sợ ý một chút là

đam thủng bụng.

Nước chảy róc rách, những mảnh gỗ va đập vào người nó làm xây sát cả da thịt. Nó rét run khó đứng vững. Đứng giữa dòng nước chảy xiết nó không sao nghĩ được. Nước chảy róc xung quanh nó, chồm cả lên đầu cổ thẳng bẻ, như dòng thác lạnh. Nó không còn biết em nó còn sống hay chết nữa, nhưng luôn luôn cố giữ sao cho đầu thẳng em ở trên mặt nước và cứ lần lần nó tiến. Nó như cầm, diều, mù, công lạnh, bị chìm ngập, nhưng cứ đi, cứ đi...

Hai anh em trượt chân rồi lại đứng dậy. Chúng bám lấy thành cầu, hôn hển trong trận tử chiến. Rồi con sông như mất mảnh lực. Hai anh em nó vượt qua dòng nước.

Rồi thằng Sinh chẳng còn biết gì hơn nữa. Nó bị công lạnh như băng tuyết, muốn vắt quần áo cho khô nước mà tay không cử động được nữa. Áo quần bám chặt lấy người thằng bé làm nó rét run lẩy bẩy. Mũi nó nghẹt thở vì nước. Nó đi loạng choạng, nhưng vẫn đi. Chân nó run và như muốn gập xuống, không bước được. Nó đánh bõ. Đường đi hiện ra ở phía trước mặt và dễ đi hơn nhiều.

Ở xa xa, như ở một thế giới khác, vọng lại tiếng chó sủa báo tin gần đến một thôn xóm.

Rồi bỗng, không hiểu sao, có người... và tất cả cái gì nó còn biết là một chiếc xe bò, rồi một chiếc xe vận tải lớn...

— Mày từ đâu đến?

— Từ La-hoa-ni đến.

— Mày một mình công em mày à? mày vượt dòng sông nước lũ đang tràn ngập sao?

Chúng nó đã đến bệnh viện.

Thằng Sinh bao giờ cũng ngược ngáp khi vào nhà xa lạ. Nó không dám vào. Vì không có tiền nên buổi sáng nó ra đường xe lừa tìm việc khuân vác than. Nó làm việc suốt ngày, trong cảnh ồn ào, dề kiểng vài xu mua bột bằm, dầu mè-tạt và ớt, bắc ba viên đá để làm lò nấu cơm. Nó tìm được một số ở sân bệnh viện, chỗ những thân nhân của con bệnh tụ tập. Suốt ngày nó làm việc quên cả lo âu, nhưng lúc nào thư thả, nghĩ đến em nó mới e ngại.

Vị bác sĩ gọi nó, tự người đi tìm thằng bé:

— Sơ-sinh Ba-la-huy có đây không?

Nó vội bước lên thưa trả lời:

— Cha con không có ở đây, nó vừa nói vừa e thẹn vì run sợ, vì những dòng nước mắt chảy trên khuôn mặt lo lem bụi than. Nhưng thưa ông, tên con là Sơ-sinh.

— Có phải con là thằng bé công thằng Công-hoà từ La-hoa-ni đến đây không?

— Thưa vâng.

Một nụ cười nở trên khuôn mặt hiền từ của vị bác sĩ:

— Sơ-sinh Ba-la-huy, ông nói rõ ràng, em con qua khỏi rồi. Con có thể đến thăm được.

NORAH BURKE

THỦ CÔNG GẤP CON ĐOI

TRƯƠNG BÔNG

Kỳ này chúng ta gấp một con đôi bằng giấy chơi cho đỡ buồn khi hè đến!

Trước tiên ta lấy một tờ giấy vuông và gấp theo hình 1 và sau đó gấp theo hình 2 và gấp theo hình 3.

Sau đó ta lấy kéo cắt theo hình 4 và ta lại gấp theo hình 5.

Sau cùng ta lấy hai tay cầm hai điểm A và A'. Rồi ta lấy tay ở A kéo lui ra sau và sụp đổ cánh chú dơi bắt đầu bay.

Chúc các bạn thành công.

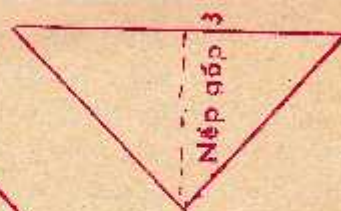
thiều nhi /o

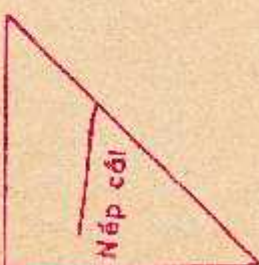
(H.1)

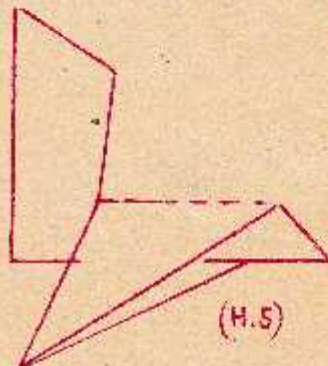
(H.2)

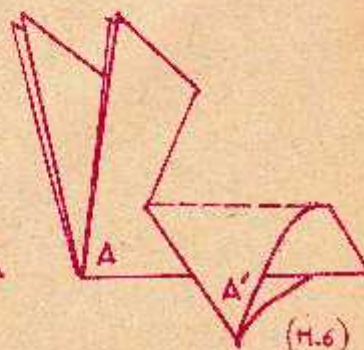
(H.3)

(H.4)

(H.5)

(H.6)

CON GẤU MÈO

ĐẶNG HOÀNG (sưu tầm)

Đọc theo các vùng rừng núi cao từ một nghìn rưỡi tới bốn ngàn thước trong rừng Hy Mã Lạp Sơn, Népal, Tây Tạng (Assam), Ấn Độ và miền Nam Trung Hoa (Vân Nam) có một loại động vật hiền lành, duyên dáng, dễ thương chỉ to bằng con mèo lớn hay con chuột nước (racoon) mà thôi. Mới trông thì nó tựa tựa như gấu, nên người ta gọi nó là gấu mèo.

Đây là con vật rất hiếm mới được tìm thấy nửa thế kỷ trước tại Á Châu. Nó gồm hai loại:

— Gấu mèo nhỏ (còn gọi là gấu mèo nâu) dài cỡ sáu mươi phân kể cả đuôi. Đầu to, hai mắt lớn lồi ra, mõm nhọn, mũi đen nhưng chung quanh lại có khoanh màu vàng nhạt ở giữa, phía ngoài sẫm hơn. Hai tai lớn, vênh lên do một hàng lông trắng viền chung quanh, nhất là chùm lông ở phía đồng màu chạy dài xuống hai bên má. Toàn thân nó bao phủ một lớp lông, màu sắc thay đổi tùy vị trí. Trên lưng, dưới cổ, đuôi và bốn chân nâu sẫm, hai bên sườn lại nâu nhạt kèm theo nhiều vết đỏ. Riêng ở đuôi còn chia ra nhiều khoanh tròn vòng quanh màu nâu nhạt. Chân hơi ngắn, nhưng rất khỏe với những móng vuốt dài, cong cong có thể co rút lại được.

Gấu mèo nhỏ nặng bằng con chó con, nó thích sống trong những vùng có cây cối, nhất là rừng núi để ăn hoa quả, lá cây, mầm non, rễ cây v.v... Loài này ít khi ăn thịt chim non, trứng chim, côn trùng, sâu bọ và nhện.

Gấu mèo nhỏ ưa hoạt động nhất là lúc hoàng hôn hay đêm tối. Nó vừa đi vừa nhảy, và chạy nhanh khi nguy

hiểm hay lúc cơn đói hoành hành, leo trèo lên cây rất giỏi và có thể chườn từ cành nọ sang cành kia nhanh như khi.

Lúc nghỉ ngơi hay ngủ, nó thường chui vào các hốc cây, cuộn tròn lại. Khi bị bắt, nó rít lên những tiếng kêu chát chúa và nghiến răng ken két.

— Gấu mèo lớn (hay gấu khoang đen trắng) sống tại những vùng có tuyết và nhất là rừng tre, vì món ăn chính của nó là tre và măng. Đầu to, mõm nhọn như gấu, mũi đen đặc biệt là chung quanh mắt, hai tai lớn vênh lên bốn cạnh chân và ngang thân

minh có những khoanh màu đen, đuôi ngắn màu trắng.

Dài hơn một thước kể cả đuôi, gấu mèo đi đứng có vẻ vụng về, chậm chạp, và hay chui vào các bụi rậm trong núi hoặc hang tuyết để ngủ. Người ta thấy rằng loài này rất thông minh, nó được huấn luyện làm trò trong các gánh xiếc rất khéo léo.

Nói chung, gấu mèo rất quý vì hiếm mặc dù người ta vẫn có bán bộ lông của nó để làm các đồ dùng như áo choàng, găng tay, ví, thắt lưng, bao thuốc v.v... Hiện nay, giống này được bảo vệ để khỏi bị diệt chủng.

GIẢI TRÍ

Ô CHỮ CON ĐÊ

A B C D E F G H I J

NGANG :

- 1) Một chữ.
- 2) Ngựa cỏ thì...
- 3) Chữ A.
- 4) Giấy tờ chứng đã nhận vật gì
- 5) Lướt qua nhẹ nhẹ — Song ca.
- 6) Hột gà — Nở — Ngắt đi.
- 7) Sự đi, chuyển vận trên mặt biển — Nở.
- 8) Nghi.

ĐỌC :

- A) Bê tê — Hát.
- B) Mỡ mang để tiến tới vẫn mình
- C) Vòng tròn — EO — N.
- D) Không nhẹ.
- E) N Bình phương — Một mẫu tự.
- F) HG — A.
- G) A — Bất, nhất được.
- H) Con nít ! Giếng Hân) Sau M.
- I) Dữ tợn.

TRƯỜNG MINH NHẬT
9P Hoàng Diệu Ba Xuyên

(Xem trả lời trang 13)

Giải đáp Đỗ Vui Kỳ trước.

Ba người bạn rủ nhau đi nhậu, trước khi nhậu họ cùng treo mũ lên móc. Sau đó cả ba cùng quá chén, lúc về tuy cố nhớ lấy mũ, nhưng mỗi người đều vớ đại lấy một cái.

Như vậy tỉ lệ may mắn mỗi người có thể lấy trúng mũ của mình là bao nhiêu, 1 trên 3, 1 trên 4, 1 trên 5, hay 1 trên 6 ?.....

A	B	C
TRÚNG	SAI	SAI
TRÚNG	TRÚNG	TRÚNG
SAI	TRÚNG	SAI
SAI	SAI	SAI
SAI	SAI	TRÚNG
2/5	2/5	2/5

Vì tỉ lệ may mắn chung của mỗi người trong 3 người là tích số của tỉ lệ may mắn của mỗi người, nên mỗi người có tỷ lệ may mắn lấy trúng mũ của mình là :

$$2/5 \times 2/5 \times 2/5 = \frac{8}{125}$$

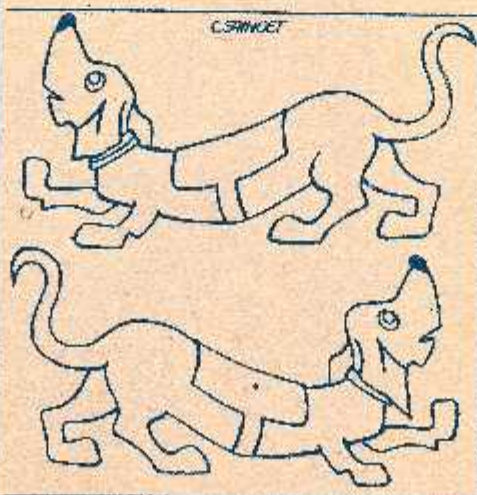
ĐỖ VUI HÀNG TUẦN CUỘC ĐUA NGỰA KỲ QUẶC

ĐỀ : Hai người đồng ý với nhau sẽ cưỡi ngựa đua nhau một cách khác thường. Họ đồng ý rằng người nào mà ngựa của mình bằng qua mức đến trước là người thua và người mà ngựa của mình qua mức đến thứ nhì là người thắng. Như vậy dĩ nhiên khi càng tới gần mức đến người nào cũng cố

kèm cho ngựa của mình càng đi chậm đi, cho tới khi họ cùng ngừng lại, leo xuống và ngồi bên lề đường để bàn cãi tìm cách giải quyết. Ngay khi đó một người lạ đi tới, nghe đầu đuôi câu chuyện rồi đưa ra một đường lối giải quyết. Lập tức hai người kia nhảy lên ngựa và phóng hết sức về phía mức đến.

Người lạ kia đã đưa ra ý kiến như thế nào, vẫn giữ được đúng lời giao ước lúc đầu, lại khiến cho hai người vội vã thi hành ?

(Xem trả lời kỳ sau)

TÌM ĐIỂM KHÁC NHAU

Các bạn so sánh hình 2 con chó này và tìm ra 6 điểm khác nhau.

(Xem trả lời trang 13)

ẢO THUẬT

RÓT MỰC VÀO KHĂN MÀ KHÔNG BỊ Ồ

I) Trình diễn : Bạn giờ trước khán giả một bình chứa đầy mực. Bạn mượn khán giả một cái khăn tay trắng. Gấp khăn tay làm 8 đặt vào lòng tay trái. Tay phải vặn nắp bình mực, rồi ghé miệng bình vào lòng tay trái để rót mực ra. Lúc giờ bình mực trở lại, khán giả thấy bình mực vơi hẳn đi một phần. Ai cũng tưởng cái khăn tay trong lòng tay trái của bạn ướt đầm mực. Nhưng lạ thay, bạn hô «biến» một tiếng, rồi rút cái khăn ra. Mọi người ngạc nhiên khi thấy cái khăn vẫn trắng tinh như lúc mới mượn.

II) Vật dụng :

1) Một bình thủy tinh có nắp nylon đầy trong, và nắp nhôm vặn ngoài xem hình 1. Giống như 2 nắp ở chai Sirop thuốc ho.

2) Một bình phụ bằng giấy ken trong suốt đặt lùa vào lòng bình chính (hình dáng bình phụ thuộc theo bình chính chính trên nhỏ, dưới lớn). Xem hình 2 và 3.

3) Mực viết.

III) Xảo thuật :

1) Thoạt tiên bạn «rót» mực vào bình nhưng làm thế nào mực chỉ vô phần A là khoảng trống giữa bình chính và bình phụ.

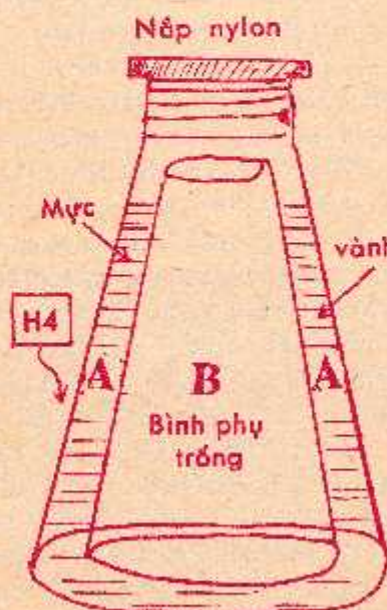
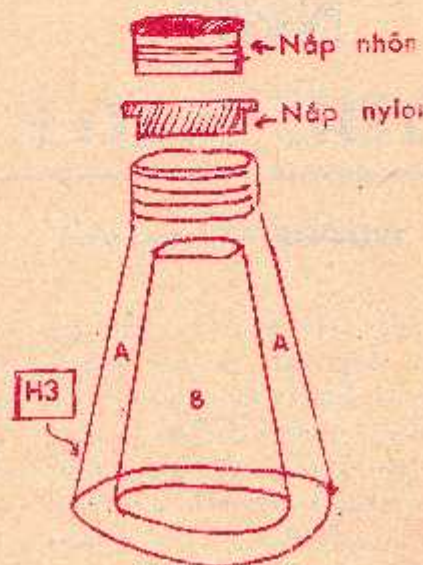
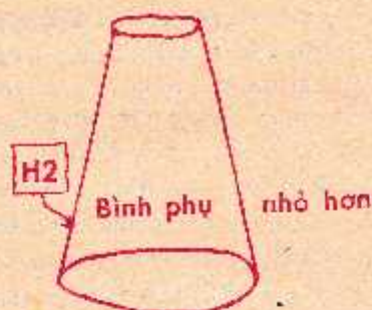
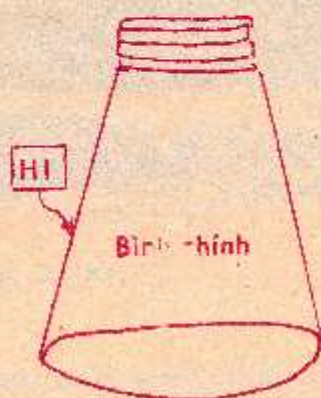
Bạn có thể dùng ống nhĩ giọt (compte gouttes) để bơm mực vô. Bơm đầy đến gần miệng bình phụ thì thôi.

Lúc giờ cho khán giả coi, ai cũng tưởng bình chứa đầy mực, nhưng nó rỗng ở giữa. (hình 4).

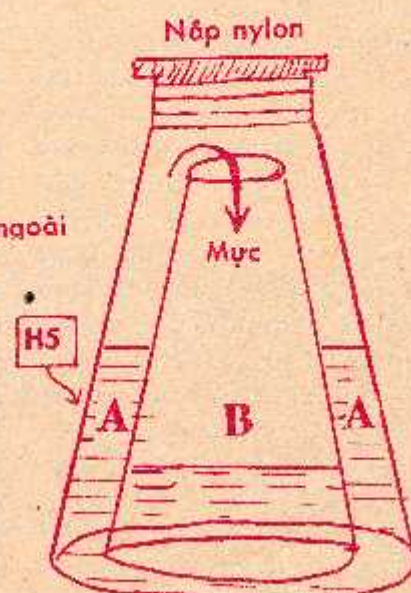
2) Đậy nắp nylon lại rồi vặn nút nhôm ở ngoài.

3) Khi rót mực ra khăn, bạn chỉ mở có nút nhôm, còn nút nylon vẫn bít kín miệng bình. Mực sẽ chảy từ vành ngoài vô bình phụ khiến cho mực trong bình vơi đi, làm ai cũng tưởng mực đã vô khăn, nhưng thật ra nó đã chảy vào bình phụ (phần B) mà không ra ngoài.

BÁCH KHOA
(Sưu tầm)

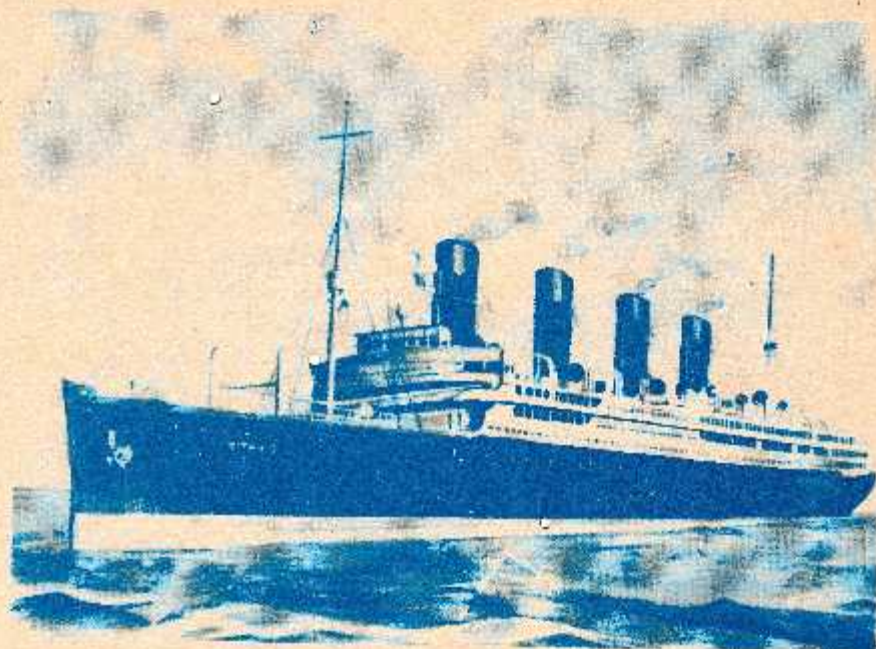
Trước khi rót mực: Bình đầy

Sau khi rót mực: Bình vơi đi

TÀU TITANIC ĐÃ CHÌM NHƯ THẾ NÀO ?

TRƯỜNG KỲ (Sưu tầm)

TITANIC hạ thủy ngày 31-5-1911

Trong thời kỳ cực thịnh của ngành hàng hải, thương thuyền không lồ Titanic đã được thế giới theo dõi và chính Anh Quốc đã dùng danh hiệu Titanic để tuyên truyền cho sức mạnh trên biển cả; nhiều truyền thuyết đã được đưa ra ngay khi khởi sự đóng Titanic: đó là chiếc tàu lớn nhất, mạnh nhất... và không thể nào chìm được... Nhưng ngay trong chuyến vượt Đại dương đầu tiên Titanic đã chìm cùng với số phận của trên 1500 du khách, thủy thủ đoàn và một số những nhân vật nổi danh đương thời...

Người ta bắt đầu nghiên cứu đồ án của Titanic từ năm 1908, vào mùa hè 1909 sống thuyền đã được đặt tại xưởng đóng tàu Belfast nổi danh của Anh quốc. Hoàng thân Petrie giám đốc của công ty đã chủ chốt trong việc thiết lập đồ án và chầu ông, Thomas Andrew đã vẽ và giám sát việc đóng và trang bị thương thuyền này. Hai năm sau ngày 31-5-1911, Titanic được hạ thủy, nhưng tới tháng 2 năm 1912 thương thuyền mới được trang bị xong, tổng cộng các phi tần đã lên đến 10 triệu đô la, Titanic nặng 46.328 tấn và có thể chở được 66.000 tấn, dài 882,5 feet (265m) bề ngang 92,5 feet (28m) và bề cao đo từ đáy tàu đến đầu bốn ống khói

là 175 feet (53m) Tàu được đóng bằng sắt, để ghép các tấm sắt này với nhau người ta đã sử dụng 3 triệu đinh tán. Tàu chuyển vận do một bộ máy vĩ đại gồm 29 nồi nước, 159 hỏa lò, đã tạo một sức mạnh tương đương 50.000 mã lực và tốc độ trung bình là 25 hải lý (45km) Thủy thủ đoàn gồm 860 người, trong đó có 85 nhà hàng hải chuyên nghiệp, 320 kỹ sư và 475 nhân viên giúp việc. Đặc biệt thuyền gồm có hai đầy đủ để bảo đảm sự an toàn. Đại tá Edward J. Smith một nhà hàng hải với 38 năm kinh nghiệm được chọn làm thuyền trưởng Titanic.

— Từ đầu năm 1912 người ta đã tranh nhau ghi tên để giữ chỗ trên chuyến du hành đầu tiên, ngày 10-4-1912. Titanic rời hải cảng Southampton, trực chỉ Newfoundland, một cuộc tiền đưa long trọng nhất đã được tổ chức, những ban nhạc vĩ đại trỗi lên các ca khúc hùng tráng, vui tươi xen lẫn tiếng reo hò của hàng ngàn dân chúng. Trên tàu, trong 1.500 du khách người ta nhận thấy một số những nhà tài mạt đương thời như nhà tỷ phú John Jacob Astor và cô vợ trẻ 19 tuổi, ông này có một gia tài trị giá 150 triệu Mỹ kim, Bruce Ismay Giám đốc đường hàng hải xuyên Đại Tây Dương gia tài 100 triệu, Guggenheim Giám đốc Công ty đào mỏ và luyện

kim (95 triệu), Charles Hays Giám đốc các đường thiết lộ... các nhân vật tài mạt này đều mang theo gia đình và hàng chục gia nhân để phục dịch, họ là những du khách hạng nhất, hiện diện trong các phòng riêng trần thiết cực kỳ tráng lệ. Đặc biệt Andrew Thomas người đã trực tiếp điều khiển việc đóng Titanic cũng có mặt trên chuyến du hành này để xem xét các trục trặc và thiếu sót có thể có hậu sửa chữa lại...

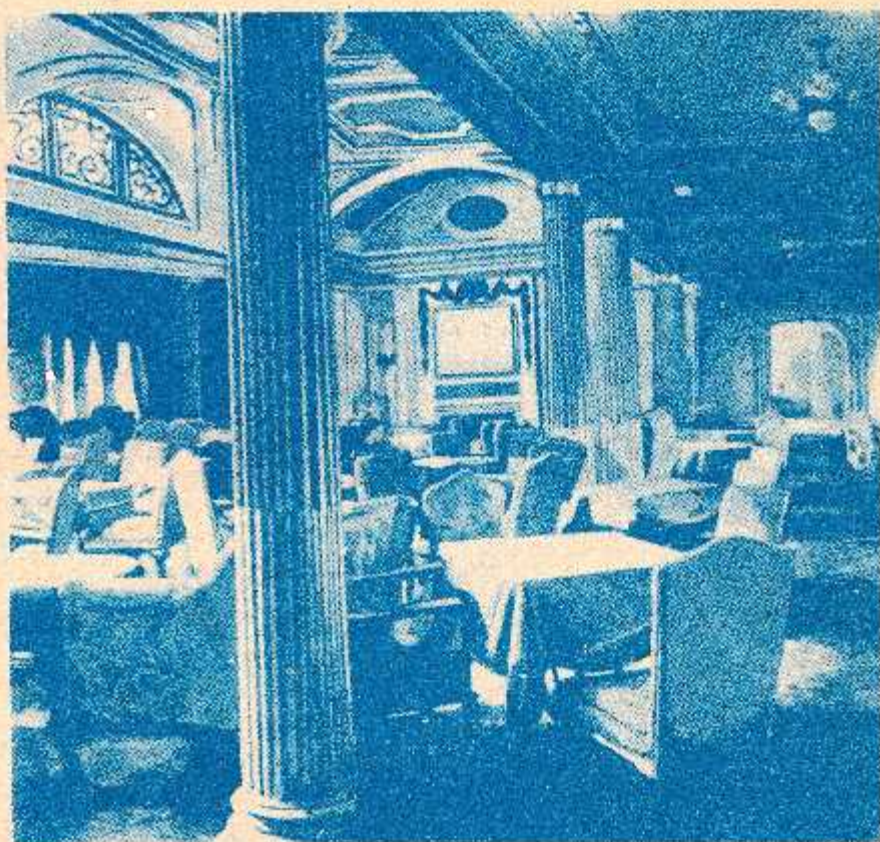
Titanic đã rời Anh quốc được bốn ngày, và đang tiến gần vùng Newfoundland, người ta nghĩ rằng trong 3 ngày nữa họ sẽ đặt chân lên Newfoundland, họ đã vui chơi thật thỏa thích, hàng ngày họ có thể giải trí trong hai hồ bơi, một sân Tennis, một rạp hát, bốn thư viện, và một ban nhạc lừng danh của Anh quốc cũng hiện diện để góp vui cho du khách. Đêm thứ bảy du khách đã trải qua một cuộc vui nhộn nhất, họ đã tham dự một cuộc khiêu vũ thâu đêm, bởi đó trong ngày chúa nhật họ đã đầy thất trễ, trừ một số nhỏ du khách đã trở dậy sớm để tham dự thánh lễ trong sảnh đường... Suốt ngày chúa nhật nhiệt độ đã hạ thấp từ 45°F xuống 32 độ lúc 10 giờ tối và đến 10 giờ 30 phút chỉ còn 31 độ, vào lúc 8 giờ 30 tối thuyền trưởng Smith nói chuyện với viên sĩ quan phụ tá Herbert trên

buồng tàu, cả hai đều nhận thấy không có một ánh sao, Titanic đang lặn lúi rúi sóng trong đêm tối với tốc độ 22 hải lý. Theo thông lệ Smith gọi đến Nữ Uớc một điện tín cho rằng mọi việc đều tốt đẹp và ông hy vọng sẽ cập bến Nữ Uớc vào chiều thứ tư, trước đó vào buổi chiều Titanic đã nhận được những báo cáo về vị trí của băng sơn trong vùng từ các thuyền Olympic và Californian cách đó 9 dặm, viên trưởng coi về truyền tin George Phillips có vẻ đã nhầm lẫn với các tin tức thuộc loại này nên đã hết lời trong máy: «Câm đi, câm đi, tôi đang bận liên lạc với Cape Race», vào khoảng 1130 anh tắt máy đi ngủ như thói quen. Lúc 1140, Frederick Fleet nhận viên gác trên sàn tàu bỗng nhìn thấy một vật gì to lớn và trắng toát đang lao thẳng vào phía mũi tàu anh vội vã kéo chuông báo động ba lần và hô lớn trong ống điện thoại báo về phòng chỉ huy: «Băng sơn ngay đằng trước!». Một phút sau Titanic đã đụng nhẹ vào sườn một băng sơn cao chừng 100 feet, và các du khách trên tàu chỉ cảm thấy thân tàu như hơi rướn mình một chút. Trong lúc đó viên Đề nhất phụ tá Murdoch đang chơi bài mặc dù ông đã nghe tiếng chuông báo động và cú điện thoại của tên gác tàu. Thuyền trưởng Smith đã vội vã chạy lên phòng chỉ huy ngay từ lúc đầu.

Sự đụng chạm với băng sơn đã làm thức tỉnh một số hành khách trên tàu, nhóm các già nhân rảnh rỗi đang ngồi đầu lảo nơi góc phòng vụt im bất nhưng sau đó họ lại tiếp tục như pháo rang. Trong phòng chơi bài người ta cảm thấy một tiếng động là lạ, một số người lên boong tàu và nhìn thấy một băng sơn bóng láng đang chạy ngược chiều nhưng họ lại trở về phòng và tiếp tục cuộc chơi.

Đối với Bruce Ismay viên giám đốc đường hàng hải nhận thấy rằng cần phải có lời giải thích về tiếng động này, ông vội choàng thêm một cái áo bên ngoài bỏ đồ ngủ và chạy vội lên boong tàu. Thomas Andrew đang ngồi nghiên cứu các mô hình trong căn phòng đặc biệt của ông mà không chú ý gì đến sự đụng chạm vừa qua.

Bên trong tàu Titanic phòng khách trang lệ huy hoàng

Murdoch tắt máy và cùng thuyền trưởng Smith vội vã lên boong tàu quan sát, sau đó ông cùng Andrews xuống các tầng dưới nơi họ nghi ngờ là nước biển đang ứa vào.

Tất cả du khách đều cảm thấy một vẻ im lặng kỳ lạ, con tàu hình như đang đứng lại, một số lớn rời khỏi phòng, lên boong tàu, các du khách hạng 3 đã nhận thấy nước tràn vào phòng của họ... một số bưu tín viên vội vã mở kho, kéo những đóng bao thư, bưu kiện lên các tầng trên... Andrews và Smith đã nhận thấy tình trạng nguy khốn, họ cho rằng tàu có thể chìm, thuyền trưởng Smith ra lệnh tháo vãi bọc các thuyền cứu cấp và sẵn sàng hạ xuống biển, sau đó ông ra lệnh cho thủy thủ đoàn thông báo để hành khách lên boong tàu... quyết định cuối cùng của ông là liên lạc cứu cấp, lúc này thì Phillip, chuyên viên truyền tin đã hoàn toàn tỉnh táo... 12 giờ 45 tín hiệu SOS đầu tiên trong lịch sử hàng hải bắt đầu được gọi đi.

Các thuyền cứu cấp đã được thả xuống hết, trong khi khung cảnh trên boong tàu thực hỗn độn và buồn

thảm, họ ôm chầm lấy nhau để trấn át nỗi sợ hãi và cơn lạnh giữa đêm khuya. Nhưng một khẩu lệnh đã được ban ra: «Trẻ em và phụ nữ trước hết». Tỷ phú Astor bị rợn hồn cô vợ trẻ và giúp nàng lên thuyền, ông ta muốn lên theo, nhưng đã bị từ chối, ngược lại nhiều bà đã không chịu xuống thuyền cứu cấp vì không muốn xa chồng, bà Allison ở Montréal cũng từ chối xuống thuyền mặc dù con gái bà cô Lorraine đã được xuống thuyền cứu cấp ngay từ lúc đầu, những đứa bé khác đã không khóc được vì sợ hãi và rét run...

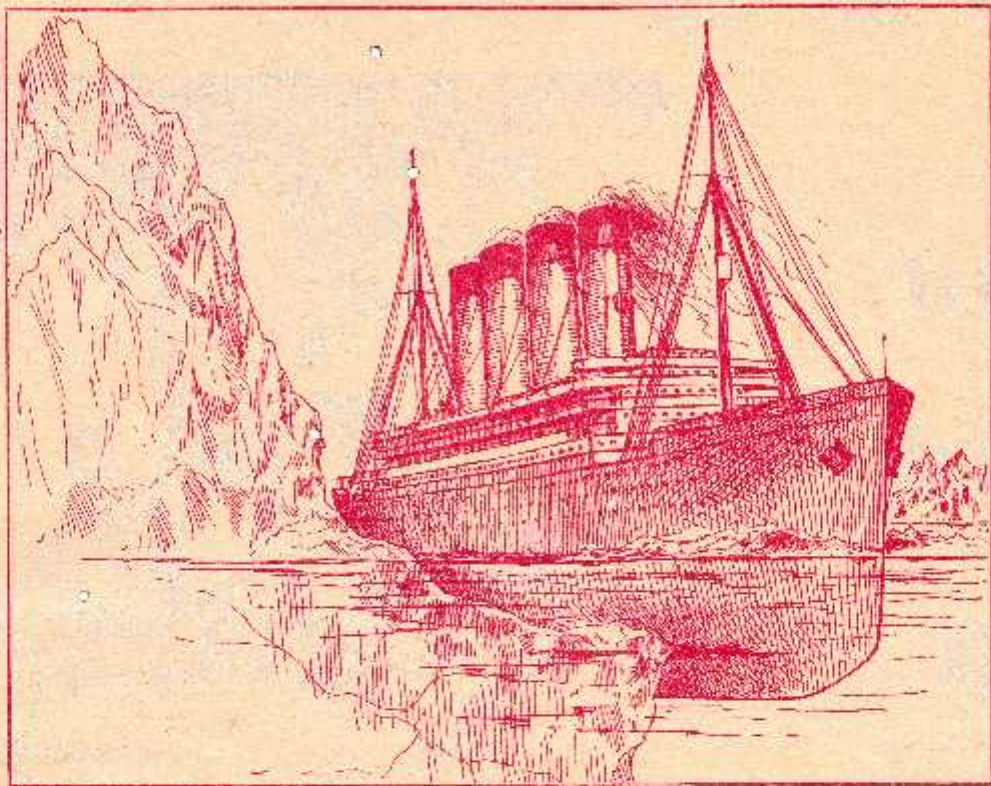
Lúc 2 giờ 10 sáng, 19 thuyền cứu cấp đã đầy người, theo lệnh các thủy thủ đã đẩy thuyền rời xa Titanic để tránh nguy hiểm. Giờ đây chiếc Titanic đã lún sâu dưới làn nước mênh mông, tuy nhiên đèn trên tàu vẫn được thắp sáng, sau này người ta mới hiểu được rằng 38 viên kỹ sư trông coi điện trên tàu đã tích cực làm việc dưới tầng chót của Titanic để có ánh sáng trong lúc nguy khốn, cả 38 người này đã bị chôn vùi trong lòng biển.

Ban nhạc thì can đảm hơn hết họ

Hình vẽ mô tả nguyên do khiến thương thuyền Titanic chìm
Titanic lướt nhẹ sát băng sơn và một cạnh băng sơn bẻ nhọn
đã rạch một vết nứt dài bên sườn tàu.

TỰ LÀM LẤY

1) GIẤY THAN (Carbone)

Các bạn muốn đánh máy bằng giấy Carbone chính mình làm ra, thì đây Nghĩa xin tặng các bạn một cách làm rất dễ:

VẬT LIỆU: 50 gr sáp ong
250 gr mỡ bò nếu mềm
400 gr mỡ bò nếu cứng
20 gr màu

CÁCH LÀM:

Sáp và mỡ bò nấu chung cho chảy lỏng rồi hãm thêm màu bột tùy thích đậm nhạt (màu tùy ý) có bán ở tiệm sơn, tán cho nhuyễn để vào sáp và mỡ bò khuấy cho đều dùng cọ thật mịn quét lên giấy mỏng láng trong lúc còn nóng.

2) KEO DÁN THỦY TINH

Có lần trên báo Thiếu Nhi có một bạn nhờ chú Bách Khoa vẽ vụ làm bề một bình sứ đẹp mà không ráp lại được nhờ chỉ cách ráp lại bây giờ các bạn tự làm một thứ keo dùng để dán thủ công hoặc dán vào tường hay dán vào sành (ve chai) mà không tróc.

VẬT LIỆU:

Gomme arabique..... 50gr
Carbonate de soude..... 10 gr
Nước..... 100gr

Ngâm gomme arabique cho tan trong nước rồi ngâm Carbonate de soude vô sau, khuấy cho đều tan hết để vô hủ dùng lâu ngày. Nếu các bạn thiếu Carbonate de soude thì keo không dính khi nó khô.

Chúc các bạn thành công.

HỒNG NGHĨA

(trả lời trang 8.)

A B C D E F G H I

CÒN ĐỀU ĐỀU MÀ CẮT

Một thợ săn Phi Châu khoe với bạn.

— Hôm qua, đi đến bờ sông Congo, tao thấy bờ bên kia có một con sư tử đang nằm

— Rồi mày bắn nó?

— Không, tao ngâm một lưỡi dao găm sẽ lợi qua.

— Mày định đâm nó à?

— Không tao cắt lấy đuôi nó rồi lợi về.

— Lão quá! sao sẵn dịp mày không cắt đầu mà lại cắt đuôi?

— Còn đầu đầu mà cắt, người ta đã cắt mất từ hồi nào mất rồi.

GIẢI ĐÁP 6 ĐIỂM KHÁC NHAU

1.— Cuối đuôi con chó cong hơn.

2.— Chân sau thiếu 1 nét gạch lên.

3.— Bàn chân trước ngắn hơn.

4.— Đầu nhỏ hơn.

5.— Xích cổ chỉ có 1 gạch.

6.— Lỗ tai nhọn và dài hơn.

thiếu nhi/13

thơ vào hạ

LẶNG LỜ

Nhân bước nhẹ nghe từng cơn gió
thoảng
Khung trời buồn lời nắng hạ rung
rung
Dư âm vang thoang thoang từng
bừng
Dạo khúc nhạc nhác từng cơn ly
biệt
Lá siết tay khẽ từng lời tha thiết
Hàng cây buồn màu huyết phượng
đầy sân
Đời học sinh điếm lại đã bao lần
Nghe kỷ niệm xây lên mùa nhưng
nhớ
Hoa soạn ơi! xin đừng vội nở.
Lời ngập ngừng nức nở tiếng ve ru
Tay chia tay đủ xa vắng mặt mũi
Lời luyến nhớ ôm từng trang kỷ
niệm
Nắng vàng thêm tâm tư càng chắt
lặng
Xua trống buồn ngày tháng điếm đầy
vội
Tay chia tay chuyển lại những lời
Lời luyến nhớ thay những lời già
biệt

MINH TẤN LÊ
(Bồ Đề An Hát Đà Nẵng)

TRÔNG VẮNG

(Cho kỷ niệm những ngày rời
bỏ lớp 8A2)

Hoa rơi từng cánh u sầu
Hè về gom lại một bầu suy tư
Cầm tay nói tiếng tạ từ
Mai đây lưu dấu mây mờ mà thôi!
Hoa rơi từng loạt hoa rơi
Ve sầu trời giọng nghe vơi nhớ nhưng
Mắt trông nhau—khẽ ngập ngừng
Nâng in trên áo băng khuỷu ưu
phiên
Tháng ngày ru giấc cổ miền
Theo dòng—chia cách bạn hiền,
trông yêu
Lối về cây lá xiêu xiêu
Gió kêu nhẹ nhẹ... vương nhiều cô
đơn
Sân trường áo trắng chấp chờu
Sân trường thăm lặng đón cơn hạ
sầu
Chia tay còn có gì đâu?
Chia tay vòn vẹn vài câu thân tình!
Rời xa—trong nắng lung linh
Gót chân hoang dại mơ hình bóng
xưa...
«Lời thầy giảng khẽ văng đưa
Tiếng cười, câu nói... còn thừa niềm
vui»

Giờ đây nuôi tiếc, bồi ngùi
Bình minh cũng tối, cuộc vui cũng
tàn...

Bao giờ hết những ly tan
Ta cùng chung hưởng thiên đường
tuổi mơ!

— TẠ LÊ VĂN —
(T.H. Hoàng Diệu Ba Xuyên)

BUỔI HỌC CUỐI

Hôm nay buổi học cuối cùng
Vàng gieo ánh nắng thẹn thùng ngoài
hiền
Ve kêu khúc nhạc triền miên
Đưa hồn lạc lõng nơi miền thương
đau

Chữ xanh nắn nót cung sầu
Lời thơ hoen lệ, thấm màu màu tim
Thời gian chặn bước chân chim
Đưa từng kỷ niệm xa dần gây thơ
Mắt nai thoáng bóng mây mờ
Lệ hồng bỗng rưng trên bờ mi xanh
Môi thơm ngẹn tiếng thiên thần
Tay tiên đan chặt ngón măng thon
mềm

Bâng khuâng gió nhẹ qua thềm
Lao xao cành lá ưu phiền rụng rơi

VĂN TUẤN
(b.n. Ngày Mây)

LỜI VÀO HẠ

(Trộn lẫn về các bạn 9A2 T.H.Đ.B.K.)

Mỗi năm khi xuân tàn
Lại thấy hoa phượng nở
Trở những bông trên cành
Bảo hiệu mùa thương nhớ
Bao nhiêu ngày ly biệt
Tình bạn thắm thía hơn
Trang lưu niệm vài nét
Đề nhớ nhau trong đời
Nhưng dù ta xa cách
Tình bạn thuở học trò
Không bao giờ phai nhạt
Ngày nao chung mái trường
Bao nhiêu Hè vẫn tới
Đều đem sự biệt ly
Phượng hồng rơi khắp lối
Thời gian vẫn trôi đi
Năm nay Hè lại đến
Không thấy cây Phượng cũ
Cả những bạn ngày xưa
Giờ ở đâu có nhớ

MINH PHƯƠNG
(T.H.Đ.B.K. Cai Lậy)
Kỷ niệm Hè 72

HẠ NỞ

Xuân chín rụng hè về trong nước nở
Lắng cô đơn vớt lại chuỗi ngày vàng
Cho tâm sự không hoang vắng điều
tàn
Hoa phượng vĩ không là buồn duyên
cớ
Dầm phượng ủa mình không còn bờ
ngờ
Dâng tiếng ve mình chẳng chút hận
sâu
Đây hồn thơ đây cúc từ một bầu
Tình gói trọn hè về không tan rã
Xin áo trắng đừng khoác màu buồn
bã
Xin cổng trường thôi khép lại với
thời gian
Kỷ niệm xưa xin chờ vội chóng tàn
Vàng hạ đến không là mồ chôn đi
vắng
Nét ngày xưa chẳng bao giờ quên
lắng
Đây hồn thơ không vọng nhớ hoài
mong
Phiến buồn xưa chỉ ngự giữa non
tàng

Chân hoang dã âm thầm trong nẻo
vắng
Còn nơi đây tìm non dừng cay đắng
Thoảng bay qua như nước chảy xuôi
giòng
Nghe sầu thương không dấy nhuần
trong lòng
Nâng tình trắng lên chín tầng cao
vút

VÂN QUỐC
(Bồ Đề An Hải Đà Nẵng)

HÈ VỀ

Hè về Phượng thắm đầy sân
Mái trường sâu lặng càng dâng nỗi
buồn
Mai này kẻ Thị người Thôn
Xa Thầy cách Bạn tâm hồn trống
không
Về ôn kỷ niệm mệnh mông
Chuỗi ngày Thầy, Bạn yêu thương
chẳng còn
Và đâu lối cô đường mòn?
Chỉ là mây xám, đường mòn nhớ
nhưng

Tiếng kêu đá sỏi lạnh lùng
Đưa hồn vào Hạ mơ màng cổ âm
MINH HOÀNG
(Trà Vinh)

MÙA HẠ

(Trao bạn bè tôi)

Giữa vùng trời trong sáng
Kỷ diệu ghê, thời gian
Đổi thay theo năm tháng
Xuân tàn hè lại sang
Tiếng ve kêu rì rả
Phượng nở đỏ sân trường
Hạ lan tràn khắp ngà
Cho lòng thêm nhớ thương
Nhìn cổng trường khép kín
Phòng học, giờ vắng tanh
Bạn bè, không thấy bóng
Ôi! những mái đầu xanh
Hẹn nhau mùa thu đến
Thầy, bạn lại gặp nhau
Bao nhiêu tình thân mến
Dành lại niên khóa sau

THẾ LINH
(Nguyễn Văn Phúc)

LƯU BÚT

Biết viết gì đây giấy trắng ơi?
Tâm tư héo úa mộng tan rồi!
Bao ngày chung học đầy thương mến
Mấy tháng cách xa ngập rã rời
Lưu bút mực xanh như đọng lại
Đặt vần chữ nghĩa bỗng tuôn rơi
Chữ rơi ý tứ đường hoa lệ
Nhuộm sắc phượng hồng tựa máu
tươi

VÂN TUẤN
(h.n. Ngân Mây)

CON ĐƯỜNG ĐẾN TRƯỜNG

Con đường đi đến trường
Lá vàng rơi khắp đường
Chân em dẫm trên lá
Tiếng xào xạc dễ thương
Con đường đi đến trường
Nắng vàng bay vương vương
Giăng trên mái tóc mềm
Trên cổ đại bên đường
Con đường đi đến trường
Chim khuyên hót liu lo
Cánh phượng rớt trên đường
Ôi! đẹp như bài thơ
Con đường đi đến trường
Ngào ngạt hương hoa lá
Cây bàng trên lề đường
Lắc đặc rụng vài quả
Con đường đi đến trường
Êm êm như trong mơ
Em viết một bài thơ
Đề dành tặng con đường

ANH SƠN

VÀO HẠ

Nhạc hè lên khoé mắt buồn
Hạ về ly biệt mưa tuôn nắng hè
Sân trường xào xạc lá mế
Ngồi trong lớp học tiếng ve gọi mời
Điều buồn tiễn biệt sâu khơi
Cúi đầu yên lặng tả tôi cõi lòng
Tình như ngày tháng chờ mong
Chín mươi ngày lễ bèn bồng biển
khơi

Mai này kẻ ở một nơi
Giã từ phần bầy xa với bạn thương
Cung buồn ngày tháng vương
vương
Tiễn xuân vào hạ nghe từng tru tru
TRẦN XUÂN CHÂU GIANG

Thư của em B.T.B.K. Gia Định.

Hỏi:... Hàng ngày em cứ nghe kêu gọi hiến máu, em không hiểu hiến máu ra sao. Em năm nay đã 17 tuổi nhưng gầy và da xanh vậy đi hiến có được không hở chị, rồi sau này có hại gì không.

... Lại nữa, em nghe nói ở bệnh viện có chữa cả thương binh bên địch, thế nếu dùng máu của em mà cứu họ, mai một họ khỏe, họ lại chống mình, thì em có thành ra đồng minh của họ không?

... Hội Hồng Thập Tự có phải là một chi nhánh của bộ y tế không? Hoạt động ra sao.

Trả lời: Hiện nay, đang lúc chiến tranh quá ác liệt hàng ngày số người bị thương đã mất máu, lại phải mổ để lấy mảnh đạn, nhiều trường hợp chết vì ra quá nhiều máu. Cho nên họ rất cần tiếp thêm máu, nhờ đó họ có thể thoát chết được. Nhiều khi cả đời chúng ta không bao giờ có cơ hội để cứu một người thoát chết, hoặc giả công cuộc cứu người quá khó khăn có thể chết lây đến ta, như những người lính cứu hỏa nhảy vào lửa, như đạo trước có ông giáo sư dạy võ nhảy vào xe hơi để kéo một em nhỏ thoát chết, thành ra ông giáo sư bị xe cán nát ngực. Những việc khó khăn như vậy mà vẫn có biết bao người nhào vào mà làm. Sự cho máu là nhẹ nhàng nhất, kết quả cũng là cứu mạng người lúc lâm nguy đấy em ạ. Cho nên chúng ta rất nên đi hiến máu.

Sự lo ngại có đủ sức khỏe hay không, rất chính đáng. Nhưng khi tới Trung Tâm tiếp huyết, nhân

viên sẽ cân, đo, thử và phải biết chắc chắn là em có thể cho máu, họ mới lấy. Vì sự lấy máu là để cứu người, không lẽ họ lại làm cho chính em bị lâm nguy, để rồi lại phải chữa em.

Hiến máu không có hại gì nếu em đủ sức khỏe. Vì số lượng máu lấy ra rất ít (chừng 150cc) so với tất cả máu trong cơ thể. Bác sĩ sẽ chích vào mạch máu, và máu sẽ chảy xuống 1 cái túi theo 1 ống nylon.

Lấy máu không làm tổn thương cơ quan nào trong mình nên chỉ ngay hôm sau là em lại như thường (Thật ra thì sau khi cho máu, người cho chỉ cần uống rít nước lạnh là lại chạy nhảy phăng phăng). Tuy nhiên, sau 1 tháng nếu thật khỏe mạnh, em hãy cho máu lần nữa.

Vậy thì sự khó khăn về vấn đề cho máu chỉ là làm sao cho ba má bằng lòng, vì ba má thường quá lo cho con. Muốn vậy, em phải giải thích để các người khỏi lo ngại.

Riêng em, chị nghĩ có lẽ mặc dù em có lòng muốn cho máu, nhân viên phụ trách sẽ mời em về, vì em gầy và xanh sợ không đủ tiêu chuẩn đâu em ạ.

Em ơi! Chiến tranh là một việc bất đắc dĩ, và sẽ gây ra rất nhiều hậu quả thảm khốc, linh tinh. Nhưng ngay khi một người chiến binh trở thành thương binh, thì lập tức, vì lòng nhân đạo, dù là địch, bona phận của người y sĩ, có nhiệm vụ cứu người, nhiệm vụ thiêng liêng, phải cứu người trước đã, không được phân biệt. Trước mắt họ chỉ còn một bệnh nhân mà người y sĩ phải giăng ra khỏi tay thần chết. Đạo bác sĩ có đọc mấy câu thơ của ai, chị quên mất tên tác giả (mà ngay cả thơ sự cũng không còn nhớ đúng, vì tính chị hay quên):

Chiến hào máu địch trôi thê thảm
Nhìn cánh tay đeo chữ thập hồng
Ta xót cứu nhân như lửa bạn
Ôi tình nhân loại, nợ non sông

Nếu số máu em cho đó mà dùng để cứu địch, cũng không bao giờ em là đồng minh của họ đâu, vì hành động của em thuần túy nhân đạo, chỉ với một mục đích duy nhất là để cứu người mà thôi.

Hội Hồng Thập Tự là một tổ chức từ thiện Quốc tế, Hồng Thập Tự Việt Nam là một hội của Hội HTTQT. Hội Hồng Thập Tự không trực thuộc bộ y tế. Hoạt động của

VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG

Hội rất rộng rãi, không chỉ có vấn đề y tế mà còn lan qua các lãnh vực xã hội khác, với mục đích làm giảm bớt các nỗi thống khổ của con người, trong lúc cấp thiết và ở những điều kiện khó khăn. Nguyên tắc căn bản của hội là: Nhân đạo, Vô tư, Trung lập, Độc lập, Chi nguyện v.v... Người sáng lập ra phong trào H.T.T là ông Henri Dunant, sinh 1828 tại Thụy Sĩ. Ông là một vĩ nhân của thế kỷ, một người suốt đời hy sinh để làm giảm thiểu nỗi đau khổ của người khác, một người mà lòng nhân từ bác ái và khiêm tốn thật là vượt mức. Chỉ nghĩ tới ông thôi, dù trái tim bằng đá, em ơi, có lẽ cũng phải mềm lại, nếu đã biết cuộc đời ông. Một bàn tay không che được mặt trời, nhưng trong đời ông, đối với rất nhiều người bị thương, bị khốn khổ, v.v... ông đã dùng bàn tay ông để che, và ông đã che được ánh mặt trời chiếu vào tấm thân tàn tạ của họ. Trong 1 kỳ tới, T.N. sẽ đăng tải cuộc đời của Vĩ Nhân này.

Nếu em muốn giúp ích cho nhân loại phần nào, nếu em muốn làm giảm thiểu nỗi đau khổ của người khác, em thử tới Hội Hồng Thập tự Việt Nam (góc đường Hồng Thập Tự và Cao Thắng, Saigon) hỏi rõ coi em có thích và có muốn phục vụ lý tưởng bằng đường lối của hội H.T.T. không. Tuy nhiên, em phải phân phối thời giờ sao cho không bị ảnh hưởng tới sự học.

Cuối cùng, chỉ xin nhắc em điều này nhé, là nếu có đi cho máu, em đừng bắt nhân viên họ phục vụ mình quá, và đừng coi như mình ban ơn cho họ. Họ cũng như em, làm việc vì lòng nhân đạo, và vất vả hơn em cả ngàn lần từ ngày này qua ngày khác. Mình nên cảm ơn họ vì nhờ có họ, mình mới có cơ hội để cho những bệnh nhân máu, để giúp bệnh nhân thoát tay từ thần, phải không em gái cưng.

Chị Đ.P.K.

Vài lời dặn nhỏ bên tai

● Nếu các em gặp các toán học sinh gần huy hiệu, xin các em ủng hộ dù ít dù nhiều, đừng xua họ hoặc lẩn tránh họ. Họ là những người có lòng tốt, hy sinh ngày nghỉ, lang thang dưới nắng, mưa, nài nỉ mọi người, để rồi chẳng hề hưởng chút lợi nào vào đó, mà là sẽ góp vào quỹ chung để cứu trợ các đồng bào không may gặp tai nạn. Đưa tiền rồi đừng chờ họ cảm ơn em nên cảm ơn họ đã hy sinh hơn mình để giúp đồng bào của cả mình nữa.

● Những bức tượng ở các công viên là để làm đẹp thành phố, để ghi lại các chiến công, khí phách hào hùng của tiền nhân, hoặc là trình bày về trình độ nghệ thuật của quốc gia, do các nghệ sĩ điêu khắc tỉ mỉ gọt rửa, nắn nót bằng bao tâm huyết,

bao ngày đêm cực nhọc. Các em nên chiêm ngưỡng và có bồn phân bảo vệ vì đó là tài sản của quốc gia. Đừng phá nghịch leo trèo, bôi bẩn, bẻ gãy v.v... làm cho hư hỏng, dơ dáy, người ngoại quốc nhìn vào sẽ khinh thường, vì hành vi kém công dân giáo dục của mình mà cả nước bị mang tiếng lây, rồi khi tu sửa tốn kém công quỹ, lại cũng chính là tiền của chúng mình đóng góp, mà tác giả bức tượng trông thấy hẳn là buồn vì công trình bị tàn phá.

Chị đã thấy nhiều lần các em leo lên đứng vào cánh tay, bẻ đầu gươm v.v... Nhất là bức tượng mặc đồ trắng ở vườn bông Khải Định đường Hồng Thập Tự bị các em leo lên, quần áo lem luốc thê thảm, mà tội nghiệp cho ông là chẳng thể đem đi tiệm giặt ủi cho sạch sẽ lại được.

Còn bức tượng đắp hình nổi các em làm trầy trụa sứt mẻ hết, coi chẳng còn thể thống gì cả, các em cứ tưởng tượng mình là tác giả thì sẽ thấy đau lòng siết bao.

TAY NGỌC

BÈN BẾP HỒNG

Bánh Tô Châu

Bữa nay các em làm món bánh hơi khó một chút nhé. Nhưng cứ đọc kỹ là vẫn làm được liền.

VẬT LIỆU:

300 gr bột mì tinh.

200 gr thịt nạc băm.

Nửa ký đường cát trắng.

Một muỗng canh đầy hạt mè.

Nửa lít nước.

3 cái nắm tai mèo to.

Một gói nhỏ bột va-ni (bảng đầu tấm).

CÁCH LÀM:

Một nửa nước dùng để nhào bột. Một nửa hòa với đường cho tan. Thịt xắt nhỏ vụn. Nắm mèo ngâm nở, rửa sạch, xắt nhỏ. Mè rang vàng. Tất cả đảo chung cho đều. Lấy cái soong láng mỡ khắp rồi đổ tất cả vô bắc lên bếp quấy luôn tay. Bột đặc thì bỏ va-ni vô, đảo đều rồi đổ vô khuôn (khuôn bánh bông lan là được rồi). lấy muỗng nhúng mỡ ấn đều cho ép chặt xuống, lấy miếng giấy trắng sạch đặt lên, rồi bỏ vô xùng hấp. Sau khi sôi, hấp thêm một giờ nữa là chín. Đem ra ngâm vào chậu nước lạnh cho nguội, úp xuống đĩa có thoa mỡ rồi xắt dầy 1 phân, lòn bằng 2 ngón tay, ăn rất ngon.

CHA và CON

Truyện ngắn của ĐANG THU

Đứa nhỏ lùi thối đi sau chiếc xe, mãi miết nhìn xuống bóng mình ngã nhào trên mặt đường. Cái bóng nhỏ nhoi một mình đùa rờn. Thoạt, nó bò dài ra đằng trước. Rồi vụt chạy ngược về sau. Có lúc nó thu hình cuộn đáng để nằm ngay dưới chân đứa nhỏ, nhảy nhót mấy cái rồi lại thấy nằm soãi ra trước, đùa nghịch với chân người đàn ông đang đẩy xe. Cho tới lúc những cột đèn vàng vọt bên đường đã lùi lại hết, cái bóng của nó nhập luôn vào quãng đường mịt mù trước mặt.

Chiếc xe được đẩy quẹo sang phải. Cái đèn khí đã treo dong đưa trên xe soi xuống một phần lưng áo trắng của người đàn ông nhờ nhờ trắng. Người đàn ông hơi khom cái lưng xuống, đặt từng bước ngắn, vững chắc xuống cái vũng dưới chân om om tối, bí mật. Ông lặng lẽ đẩy xe theo một thói quen. Có lúc bánh xe cán lên vật gì đó, giật nảy lên, những đồ nhôm trên xe khua khô khan và ánh đèn tà mù chao qua chao lại trên đầu ông. Những lúc ấy ông lại bước dài ra, tưởng chừng như cái vật nằm lẩn trong bóng tối đó, nằm ngay dưới chân.

Chiếc xe lại quẹo trái. Quẹo phải. Bây giờ nó tách khỏi đường lộ, đi khắp khênh trong hẻm. Chiếc xe xóc từng chập. Những nôi nhôm nắp thiếc lên tiếng như khi một đứa trẻ nghịch ngợm đá cho cái lon lẩn long chong trên mặt lộ. Đứa nhỏ vẫn lặng lẽ theo sau. Chân nó dọ dẫm bước. Có lúc, nó thấy mình hơi ngã chúi về đằng trước thì một chân đã dẫm nguyên xuống vũng nước nào đó. Gần về đến nhà, đứa nhỏ có bước lại gần người đàn ông hơn. Rồi nó vịn được vào chiếc xe, cảm đầu đi lằm lằm, ngực nặng và tai ù ù nhịp trống. Nhà ở sâu trong khu Đồng Ông Cộ, những mả mồ luôn

gọi lên trong đầu óc bé nhỏ một nỗi bất trắc, âu lo. Hàng đêm đi về nó vẫn thấy sờ sợ. Đứa nhỏ sợ sẽ có một lần con ma vui miệng, hiện ra, hỏi mua một chén thịt bò và viên ăn chơi cho biết.

Người đàn ông ngồi lọt hần vào trong cái ghế bành đã cũ, đan bằng mây. Ông hút thuốc. Nhà khói. Căn phòng nhỏ bóng tối chắt chùng trong những góc sâu chỗ kín. Cây đèn dầu đặt ở một góc tử thấp. Ánh sáng không tỏa rộng, mờ mờ chỉ khắc sâu thêm những góc cạnh trên khuôn mặt của ông. Đôi mắt đục khó với cái nhìn lẳng lặng hướng về khung cửa sổ mở rộng như một bức tranh lớn, in một màu đen kịt treo trên vách ván cũ kỹ. Người đàn ông ngồi im nghe đêm đo bước chân gỗ nhẹ bên hè. Đêm như một nỗi khác khoải. Trong vắng lặng trùng trùng có lao xao lời gió. Trong tịch mịch canh thâu có lá thẫm kẻ lẽ.

Như thường lệ, người đàn ông còn thức để chờ đến giờ vào giường ngủ. Đã lâu, những lần bán khuya về muộn thành ra ông có thói quen

không ngủ được trước nửa đêm. Những lần về sớm như hôm nay, dù chỉ là năm ba chục phút, trong cái giờ khắc mòn mỏi này, ngồi buồn ông lại vẫn vô nghĩ đến cuộc sống hiện tại. Đã gần mười năm, hai cha con cứ đêm đêm lặng lẽ đi về, ở cái giờ mà người ta đã ngủ rồi, dẫm bước qua hố khuya lạnh lẽo, len lỏi qua những hẻm tối tăm, âm thầm như những bóng ma.

Tội nghiệp đứa nhỏ. Bơ vơ như những viên sỏi nằm một đời lẳng quên trong bờ cây bụi rậm nào đó. Ít nói, gần như lẩm li, nó thơ tha thơ thẩn một mình một bóng một cuộc chơi. Đêm đêm, khi ông bán ở cửa rạp chớp bóng, nó lững thững đi dạo qua những hàng quán gần đó, hay cố nghe nhứ đầu nghe nhứ cò đề trông lên những tấm hình màu mè ở cửa rạp. Chán chề, nó tìm một góc tường ngồi chơi, dựa lưng vào đó lơ đãng nhìn ra con đường trước mặt để rồi một nỗi quay lại bất gặp, ông không hề dám nhìn đứa con lâu.

Ánh đèn chao mạnh đi như sắp tắt khi một cơn gió đập cánh cửa sổ lại kêu đánh sầm một cái. Người đàn ông đứng dậy, coi lại cái cửa. Ông nghe gió trở mạnh bên ngoài, nghe ào ào. Có thể đêm nay mưa to. Ông nghĩ vậy và chợt thấy vui.

Nằm xuống được một lát thì mưa thật. Đứa nhỏ trở mình hỏi mưa sao ba. Ông nghe giọng rảo hoành pha một nỗi mừng không chờ, cơn vui chẳng đợi.

— Ừ, mưa. Mây chưa ngủ sao con ?

Đứa nhỏ im lặng và xích lại gần ông hơn. Bàn tay người đàn ông lồng vào lưng áo, xoa xoa cho nó. Bàn tay nhám xạm, gây một cảm giác dễ chịu trên làn da, sờ thật. Đứa nhỏ nghe tiếng gió quất ào ào cành lá bên ngoài, nghe như có cái cống nào đó đang rút nước vọng lại uồm uộp, nghe mái nhà như bao người đang dầm bừa lên đó. Những lúc mưa to, gió lớn thế này nó cảm thấy có cái gì an ổn hơn khi nằm trong nhà. Đứa nhỏ hồi khẽ, một đề nghị :

— Sao ba không kể chuyện đi ?

Người đàn ông âm ừ một lúc rồi từ chối ba đầu biết gì mà kể. Đứa nhỏ im lặng. Ông im lặng. Và nghe sự thất vọng của đứa con chạy suốt trong thân mình. Ông cảm thấy có cái gì không được ổn cho lắm nên hỏi khẽ :

— Mây ngủ chưa con ?

— Chưa, ba.

— Đề ba kể chuyện hồi nhỏ nghen ? Ông đề nghị.

— Được, ba.

— Hồi nhỏ ba ở với ông nội.

Nhà nhìn ra sông cái. Ba nhớ những chiều mưa ngồi ở hàng ba nhìn qua sông mà không thấy gì hết. Phải biết là mưa giăng trắng xóa, kín cả con sông kia mà.

Người đàn ông chợt thấy nao nao. Và nhớ lại ngôi nhà lúc trước, có đứa nhỏ khờ khạo, trêu vâng nằm khèo ở bộ ván trước nhà đề nghe những chiếc tàu dòng nhau thành một cái đuôi dài, đang chạy rì rì ngoài sông cái mà tiếng máy tàu nổ xinh xinh như chim, xuống luôn cả những sinh động của xóm vắng...

— Hồi nhỏ ba có bị ông nội đánh không ba ?

— Mây hỏi kỳ, đề ba kể tiếp. Nhưng ba nhớ nhiều là những đêm mưa to như thế này, sáng dậy ra thăm vườn thế nào cũng gặp trái rụng. Nhà ông nội nhiều cây lắm, vườn rộng một khoảng gần trăm thước. Ba nhớ mấy gốc nhãn tới mùa trái thơm sực nức, ông nội lấy lưới bao kin đề không cho chim... ở mà mây ngủ rồi hả con ?

ĐĂNG THU

BÀI LUẬN HAY NHẤT LỚP

*****

Tên : Bùi thị Vân Khanh

Lớp : 7A/8

Trường : Lê Bảo Tịnh - Sài Gòn

Điểm : 17

Lời phê : Bài rất khó, đã có nhiều
liền bộ đáng kể

Đề : *Thuật sự lại tâm sự của một cây viết hư.*

Tôi là một cây viết bị bỏ rơi trong kẹt tủ cạnh máy ảnh báo cũ.

Tôi tên là Parker do người Mỹ chế tạo. Quê hương tôi ở xa lắm, sau nhiều ngày tháng xa xôi bập bềnh trên biển cả, rồi tôi vào Saigon, tôi được vào một hiệu sách khá sang trọng, người ta sắp tôi vào ngang hàng với anh mực, chị thước kẻ, anh bút chì đen, cụ bàn đồ, cô gôm (tây) v.v... để chờ đợi người tới rước. Có những người khách đi qua, lại ngắm tôi, trầm trồ khen. Rồi một ngày kia, có một cô bé trả giá mua tôi, lại một lần nữa tôi thay chủ khác.

Lúc về nhà người mới toanh, ngôi bút của tôi sáng loáng, mình tôi chứa đầy máu xanh, thân tôi sáng loáng mềm mại, ông à, với cái nắp màu xanh phớt, làm cho thân hình tôi nổi bật lên. Ai cũng quý trọng tôi, lúc mới về cô bé cho tôi một bộ áo xanh phớt, như màu nắp của tôi. Rồi một ngày nghỉ lễ, cô bé mang tôi ra chợ khắc lên mình tôi tên của cô bé « Phạm Thị Diễm Lệ », nhiều khi cô ấy suy nghĩ hay làm toán không ra, cô ấy lại căn lên mình tôi, tôi đau đớn lắm nhưng cũng nên chịu đau không dám kêu la.

Trải qua hai, ba mùa hoa phượng, tôi không nhớ rõ lắm, mình tôi trở nên xấu xí, ngôi rề, tôi không còn sáng loáng như cũ nữa. Rồi một hôm đời tôi bắt đầu xuống dốc. Cô ấy vô ý làm rơi tôi xuống đất, vô tình một người dẫm lên mình tôi, tôi

bị bẽ bụng, bao nhiêu máu trên mình tôi tuôn ra xối xả. Thế là tôi bị cô bé đá vào kẹt tủ, thân tôi không còn nguyên vẹn như trước nữa, bây giờ tôi là một tấm thân tàn phế, với một phần của thân và một ngôi bút rề vô giá trị. Đã thế chưa hết, một buổi chiều mưa âm ỉ, tôi bị một chú bé (có lẽ là em của cô bé) mang tôi ra khỏi kẹt tủ, cầm tôi lên tường với ngôi bút rề, biến tôi thành một phi đao bất đắc dĩ, chơi chán cậu ta ta đá tôi vào gầm tủ trở lại, tôi lại bị tờ nhện giăng khắp mình tôi, bụi bặm bám vào, anh báo cũ được đưa đi, để lại tôi cô đơn một mình.

Tuy bị bỏ rơi nhưng tôi cũng không buồn phiền, vì ít ra tôi cũng giúp ích cho cô bé những nét rồng bay phượng múa, trong hai, ba năm qua.

*****

MÙA IM LÁ BIẾC

Nẻo chim mờ hút bóng rợn ràng
Hạt buồn vơ vẩn xếp hoang mang
Như cành lá úa ngoài hiên cửa
Mai rồi sân cũng thấy thành thang
Như chim bồ câu xõa cánh dài
Em ngồi hong tóc thả ngang vai
Mây hồng ươm lại nơi sợi cuối
Cho chút nắng gầy dậu mắt nai
Lá tươi xanh mượt thuở nguyệt

rằm

Người về hay chẳng mưa tháng năm
Nên gió xuân thì, không hay đợi
Chờ cánh muện phiến bông ghé thăm
Dong ruồi ngựa xa mấy mong chờ
Tường rêu đã xám những chơ vơ
Nghĩ em sâu mộng buồn cửa mắt
Đề cung hoa lá bông ơ thờ

P.T. THƯƠNG YÊU
Nhóm Hoa Tiên

thiều nhi/19

VỎ ĐỊA CẦU MỎNG MẠNH NHƯ VỎ TRÁI TRỪNG NẪM TRÊN CHẤT LỎNG

Vịnh Naples đang Chuyển Động

LÒNG ĐẤT GẦM THÉT DỮ DỘI

- ĐẤT RUNG CHUYỀN Ở PHÍA DƯỚI SẴU
- ĐƯỜNG PHỐ TRỖI LÊN CAO 60 PHÂN
- CÓ THỂ MỘT NGỌN NÚI MỌC LÊN TRONG 24 GIỜ
- LỤC ĐỊA TRỖI SỤT NHƯ BÈ TRÊN SÔNG
- LỚP HỎA QUYỀN CŨNG CÓ THỦY TRIỀU LÊN XUỐNG
- TRONG TƯƠNG LAI, TỪ SAIGON QUA MỸ CHỈ BƯỚC CÓ MỘT BƯỚC.

— Naples là một thành phố nằm trên đất Ý, ngay trên Vịnh trông ra Địa Trung Hải. Đó là một thành phố xinh đẹp nên thơ, với tòa Tổng Giám Mục, với các tòa lâu đài tráng lệ, các viện bảo tàng chứa những họa phẩm quý giá, và là một hải cảng rất sầm uất. Hơn một triệu dân cư ngụ tại thành phố này qui tụ làm việc trong những cơ xưởng chế tạo sản phẩm hóa học, xưởng lọc dầu, xưởng chế tạo thực phẩm, và cả những kỹ nghệ du lịch tiếp đón du khách rất ham chuộng tới nghỉ ngơi tại vịnh nên thơ này.

Nhưng từ nhiều ngày nay, dân Naples đang sống trong một sự đe dọa hãi hùng. Nước biển bỗng rút hẳn ra xa hơn thường lệ, đất rung chuyển âm ỉ ở dưới sấp, bãi biển cũng như thành phố trỗi lên. Các mặt tiền nhà rạn nứt. Tại vùng tâm biển Pozzuoli ở phía tây Naples tình hình nghiêm trọng đặc biệt: mặt đất có nơi trỗi lên tới 60 phân, tòa thị sảnh nguy nga tráng lệ xây từ thế kỷ 19 có thể sẽ sụp đổ.

Ông thị trưởng thành phố Naples đã triệu tập một phiên họp khẩn cấp để tru liệu những biện pháp di tản dân cư và những phương tiện cứu trợ một khi có tai ách xảy ra. Ông cho biết là các hiện tượng bất thường

của vỏ địa cầu gây ra tại đây có thể sẽ báo hiệu một sự rung chuyển dữ dội của lòng đất tương tự như cuộc động đất đã xảy ra vào hồi tháng 9-1538 trước đây. Lúc đó, một ngọn

HIỆN VI (Sưu tầm)

núi bỗng xuất hiện đột ngột trong vòng 24 giờ. Thật ra đây không phải lần đầu tiên đất ở vùng Naples sinh ra biến chứng nguy hiểm như vậy. Bởi vì tại họa nằm cách Naples không đầy 8 cây số, đó là ngọn núi lửa Vésuse, cao 1200 mét sừng sững trên nền trời, đứng ở trong vịnh, người ta thấy nó ẩn hiện sau làn mây ở phía Đông Nam của vịnh. Đứng về phương diện địa chất học, núi Vésuse là một loại núi lửa chưa tắt.

Nó vẫn chuyển động âm thầm, và nó đã gây ra nhiều thành tích phá hoại lớn lao không kém gì các núi lửa nổi tiếng trên thế giới như Pelée ở Trung Mỹ, Phú Sĩ ở Nhật Bản, Rainier ở Hoa Kỳ hay Kilimanjaro ở Phi Châu.

Vào năm 79 (tức là cách đây 1893 năm). Núi lửa Vésuse gần Vịnh Naples đã phun lửa và tung lên trời một đám bụi tro khổng lồ chôn vùi luôn một lúc cả hai thành phố Pompei và Herculaneum.

Riêng thành Pompei có tới 25 ngàn dân chết ngay lập tức với hàng triệu đang hoạt động hàng ngày, có kẻ còn đang ngồi, có kẻ đang đi, có kẻ hãy còn cầm trên tay một mẫu bánh không kịp đưa lên miệng.

Các giới thiệu nhi chúng ta thường được xem phim «Ngày tàn của thành phố Pompei» với cảnh đất sụt, nhà đổ, lửa cháy, và toàn bộ thành phố bị chôn vùi, đó chính là cuốn phim đã ghi lại những giây phút hãi hùng nhất, giây phút cuối cùng của 25 ngàn dân chúng ở thế kỷ thứ nhất thuộc kỷ nguyên tây lịch bỗng nhiên bị biến làm một ngọn đồi dân cư giận dữ của núi lửa Vésuse ngày nay vậy.

Muốn giải thích hiện tượng chuyển động đang xảy ra ở vịnh Naples (Ý) báo hiệu một sự tạo sơn một cuộc động đất, hay sự phun lửa của hỏa sơn Vésuse ta hãy xét qua sự cấu tạo của vỏ địa cầu. Thực ra năm châu, hay năm lục địa Á, Âu, Mỹ, Úc, Phi hiện đang nằm trên một chất lỏng sôi sục gọi là nguyên dung chất.

Bề dày của các lục địa trung bình là vài chục cây số, so với bề dày của lớp chất lỏng ở dưới là 2.900 cây số, dưới nữa là 4.600 cây số chất lỏng đã bị áp suất cao làm đông

đặc lại, như vậy các lục địa đã nổi lên bầu trên lớp chất lỏng thật không khác gì cái vỏ mỏng manh bọc ngoài của một trái trứng. Những cuộc thí nghiệm mới nhất cho biết do sức hút của mặt trăng, không những biển trên địa cầu gây ra thủy triều lên xuống, mà ngay lớp nguyên dung chất ở dưới các lục địa cũng bị tạo nên thủy triều lên xuống nữa. Chẳng thế mà nhiều nhà địa chất la loi rằng các lục địa của chúng ta, đang trôi sụt rung rinh như một chiếc bè trên mặt nước. Các thí nghiệm tinh xảo cho thấy mùa đông, băng đóng ở Bắc cực gây nên một trọng lượng đáng kể làm lục địa lún xuống, mùa hè băng tuyết tan đi sức nặng suy giảm, nó lại nổi lên. Đó là dấu hiệu rõ rệt của sự trôi lên, sụt xuống. Ngoài ra sự đo lường cho thấy Bắc Mỹ đang trôi dần về phía Á Châu với vận tốc trung bình 8 phân mỗi năm. Biết đâu, trong một tương lai nào đó, dân Nữ Uớc sẽ chẳng phải mất công lên máy bay bay qua Saigon, mà dân hai thành phố sẽ chẳng xấp lại với nhau như hai chiếc bè gặp nhau giữa dòng sông, và từ Saigon qua Nữ Uớc ta chỉ cần bước có mỗi một bước !

Nhiều khi núi lửa chỉ hoạt động ngầm, đó là thời kỳ nung nấu và chưa có dịp phun ra. Nhưng tới khi cơn thịnh nộ lên tới tột cùng, thì tai họa khủng khiếp sẽ xảy đến.

Thoạt tiên là những tiếng nổ long trời lở đất phá vỡ nắp dẫy của miệng núi làm bắn tung những tảng đá đi xa vài cây số.

Rồi một cột khói phun lên cao tới 10 cây số, thẳng đứng như cột chống trời bất chấp gió quạt theo hướng nào. Sau đó dung nham lỏng bắt đầu phun lên, ra tới không khí sẽ đông đặc ngay lại thành những quả bom hỏa sơn có hình xoắn ốc mà người ta thường gọi một cách nôm na là "những giọt lệ của núi Vésuve" khi Vésuve phun lửa thì những giọt lệ này, to nhỏ đủ cỡ :

Có giọt lệ to bằng nắm tay, bằng đầu người, cũng có giọt tới mấy thước khối. Ở Ban Mê Thuột cũng có những giọt tương tự. Nếu dung nham phun ra lại rất lỏng, khó đông

giọt lệ của núi Vésuve

đặc ngay thì lúc phun ra nó bị kéo dài như những sợi tơ được gió mang đi chu du khắp bầu trời.

Những sợi tơ này cũng được mang một danh hiệu rất nên thơ là "những sợi tóc của nàng Pelée".

Cũng nên nhắc lại rằng Pelée là một núi lửa ở đảo Martinique (Trung Mỹ, thuộc Pháp) đã có lần sợi tơ trợn 25.000 dân thành phố Saint Pierre trừ một tù nhân còn sống sót.

Bên cạnh những dung nham lỏng là đủ thứ tro, đủ thứ bột đá. Tro hỏa sơn màu nâu, xám hay trắng mịn như bột. Tro này phát sinh từ những tảng đá có sẵn bị sức ép phun ra làm tán nghiền như bột.

Năm 1906, tro của núi Vésuve bốc ra nhiều đến nỗi che kín cả một vùng rộng ba bốn cây số, làm cảnh vật mất ánh sáng mặt trời trở nên tối thui ! Riêng những đám tro này cũng đủ sức chôn vùi cả một vùng. Năm 79, tro của Vésuve đã phủ ngập Pompei và làm hai tỉnh này còn giữ được nguyên vẹn cho tới ngày nay. Khi tro hỏa sơn rớt xuống đất, sẽ phủ ngập đầy đường đi, gặp trời mưa xuống sẽ tạo thành những lớp bùn dầy, quánh rất khó chịu.

Nhưng dù là bom, hay mây lửa, hay tro bụi, thì sự tàn phá mới chỉ là sơ khởi. Phải chờ đến lúc những dung nham lỏng cuộn cuộn chảy từ núi lửa phun ra, ta mới thấy sức tàn phá khủng khiếp của nó.

Năm 1906, dung nham lỏng của núi Vésuve trào ra với vận tốc 8 cây số một giờ, ào ào như cuồng lũ tạo thành một cơn sông lửa đỏ lôm rất nóng, nhiệt độ lên tới 2.000 độ có thể làm nóng chảy mọi thứ đất, đá.

Nó chảy tới đâu đốt cháy tiêu đến đó kể cả rừng cây xanh tốt, đồng bằng phì nhiêu và những thị trấn ở gần con đường nó đi qua. Tuy vậy nó không đi được xa, vận tốc

230 mét

Kim của núi Pelée

của nó giảm dần và từ từ nó đứng lại tùy theo chất lỏng của dung nham đông đặc lâu hay chóng. Thường thường muốn đặc lại hẳn, cơn sông lửa này phải mất hàng năm trời. Ở những khe đá nứt chứa dung nham của núi Vésuve, người ta thấy sau hai mươi hai tháng mà nó chưa nguội hẳn.

Một cây gậy chọc xuống sâu sẽ bị cháy tiêu ngay như cho vào một hỏa lò cực mạnh.

Nếu cắt ngang qua một chỗ dung nham chảy, ta sẽ thấy chung quanh có một lớp bọt, lỗ chỗ như ruột bánh mì vì có những bọt khí không thoát được ra. Những bọt đó có thể tạo thành những cái hang, có cái dài tới 40 mét, rộng 20 mét và cao tới 4 mét. Trường hợp nếu dung nham rất đặc, khi bị áp lực lớn, nó sẽ dùn lên và đông đặc ngay thành một cây kim khổng lồ. Kim của núi Pelée cao tới 230 mét, một năm sau lại dùn lên nữa, và lần này nó lên tới 600 mét như ngọn núi này chồng lên ngọn núi khác.

Sức tàn phá của núi lửa thật là khủng khiếp. Chỉ riêng ngọn Vésuve cách Naples không đầy 8 km về phía Đông Nam, kể từ ngày phun lửa lần đầu tiên vào năm 79 dương lịch cho đến nay đã sát hại gần một triệu thường dân vô tội. Ấy vậy mà dân cư vẫn tụ tập đông đảo ở quanh vùng có núi lửa tính rácó đến 3 tỷ người, một con số không nhỏ là biểu lộ tình gan lì của con người.

Nhưng đây là nói phỏng xa, chứ không hẳn núi lửa lúc nào cũng sẵn sàng phun nguyên dung chất nóng.

Hiện nay có nhiều núi đã tắt, có nhiều núi chỉ găm giữ trong lòng đất mà chưa có dịp tung ra.

Ngoài khơi, giữa mặt biển cũng có nhiều núi lửa đang âm thầm chuyển động. Bờ biển Việt Nam cũng

có những núi lửa ngầm.

Hơn nữa, có nhiều nhà khảo cứu về núi lửa đã tình nguyện tới tận miệng núi lửa lập trạm quan sát để thám dò triệu chứng hoạt động của nó. Họ cốt thâu thập những chất hơi từ miệng núi phát ra để có dữ kiện đánh tâm mức hoạt động của nó. Tất nhiên họ phải trang bị những dụng cụ đặc biệt, nhất là bộ áo tị hỏa, tị luôn cả những quả bom hòa sơn nặng từ 10 đến 30 kí.

Để tránh các quả bom có thể rơi bất thần này, họ phải đội một chiếc nón bằng kính đeo, y hệt như chiếc nón mà các phi hành gia Apollo đã đội để lên mặt trăng.

Họ cũng phải đeo mặt nạ để thở hít không khí dễ dàng, đồng thời chống lại loại khí Oxyt Carbon, là một chất độc ghê gớm có thể làm cho cơ thể tím đen lại mà chết. Sau nữa, bộ đồ tị hỏa của các nhà khảo cứu cũng hết sức nặng. Nó gồm có một bộ đồ bằng vải chống lửa, dày gấp 3 lần vải thường và được bọc bọc bởi chất Thạch Nhung tị hỏa, bên ngoài lại còn có một lớp nhôm mỏng gây ra sự bức xạ nhiệt để hắt sức nóng ra ngoài. Riêng đôi giày cũng đã nặng tới vài kí, có bề cao 8 phân, lại gắn cả bánh xe để di chuyển dễ dàng.

Nhờ bộ đồ này mà các nhà khảo cứu có thể lội qua những suối dung nham lỏng nóng 700 độ khi chảy xiết với vận tốc 30cm giờ để vào tận miệng núi quan sát.

Nhà khảo cứu trẻ tuổi nhất là một người Pháp, mới 22 tuổi tên là Alain Creusot Eon. Chàng đã khảo sát núi lửa Etne của Ý tới 20 lần và lập một trạm quan sát ở ngay đó để sẵn sàng thông báo cho dân chúng.

Hiện nay các trạm quan sát như vậy đã được thành lập ở nhiều nơi trên thế giới, và nhờ sự tận tụy của các nhà khảo cứu mà hàng triệu người đã được cứu thoát.

Ở đảo Java núi lửa Mérari năm 1930 đã quay sống cả ngàn người. Nhưng nhờ trạm quan sát mà năm 1934, 1935 hai lần phun lửa sau này, dân chúng đã được báo trước để di tản kịp thời.

thiên nhĩ/22

CHIỀU BÓNG GIẢN DỊ

Các bạn sẽ được một « máy chiều bóng » giản dị cho các em trong nhà xem bằng những vật dụng dễ có nhất :

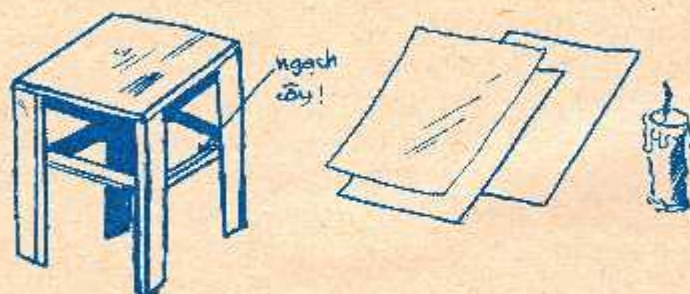
- Một chiếc ghế đầu 4 chân.
- Ba tờ giấy học trò.
- Một mẩu đèn cây nhỏ.
- Những con vật, hình người bằng nhựa.

Cách làm :

Các bạn lấy băng keo dán 3 tờ

giấy vào ba mặt (dán phía ngoài). Để những vật hình bằng nhựa lên gạch cây. Đốt lửa cho đèn cây soi về phía có đề hình, bóng sẽ soi lên giấy. Và muốn cho linh động hình, các bạn chỉ việc lấy tay xê dịch khúc đèn cây, những chiếc bóng sẽ lung linh như cử động. Nhưng nhớ là làm nơi ít ánh sáng trông mới hay.

ĐẠ LY VŨ
(Khánh Hội)

SƯU TẦM DÂN SỐ THẾ GIỚI TĂNG HAY GIẢM

Theo một bản thống kê thì dân số thế giới hiện nay vào khoảng hơn ba tỷ người.

Một bảng khác từ mấy năm nay cho biết mỗi ngày trên thế giới có

khoảng 320.000 hài nhi lọt lòng mẹ ra chào đời và cũng có khoảng 140.000 người từ già cuộc đời về bên kia thế giới. Làm một con toán trừ chúng ta thấy mỗi ngày dân số thế giới tăng được 180.000 người.

TRỊNH CÔNG TRUYỀN
(Sưu tầm)

CUỘC

THI

SÁNG TÁC

THƯƠNG YÊU

Trời buổi trưa nắng gắt, hình như những ánh nắng nóng nực dễ ghét nhất đang dồn xuống hết mái tôn nhà Na. Na với quyển truyện tranh mỏng dính quần quoe trên đầu giường quạt nhẹ nhẹ. Làn gió thoảng buồn vào tóc Na mát rượi. Na vươn vai ngồi dậy, Bé Nô và Cu Ti vẫn còn ngủ. Na bắt chước mẹ chép chép miệng: «Nóng rứa mà tụi nhỏ ngủ ngon ghê!». Na quạt cho em, tóc bé Nô bay bay. Na thấy Nô dễ thương như con «búp bê» của con Mai.

Bên kia giường, cu Ti đang chăm chú xem quyển sách mới mượn, thỉnh thoảng tiếng lật sách vang lên, sột soạt như tiếng áo mới phơi tét Na mặc. Mồ hôi dãn những sợi tóc chảy nắng vào trán, chắc hẳn nóng dữ. Na muốn bảo em cởi áo ra kéo áo mau rách, nhưng rồi Na ngồi im, nhớ lại lúc ba đi làm...

Ba dắt chiếc xe gắn máy cũ kỹ ra khỏi cổng rồi mới nổ máy. Tiếng xe «ục ục» một lúc lâu mới chịu vang ròn rã. Nét mặt ba vui vẻ. Anh Cu Sắt vội leo lên phía sau cười toe toét. Trường học anh chả xa gì nhưng anh vẫn thích được ba chở đi học «cho nó oai» anh Sắt vẫn nói với Na như vậy đó. Hôm nào Na cũng đứng nhìn xe ba đến lúc khuất mới vào nhà ru em ngủ. Lúc xe ba bắt đầu chạy anh Sắt quay nhìn Na cười rồi vẫy vẫy như thằng Xi vẫy mấy ông Mỹ đầu xóm. Na nhớ hoài nụ cười của anh...

Có tiếng lao xao ngoài vườn. Hình như mẹ và mạ đã dậy. Na nghe mẹ nói:

— Nắng ri chiều mưa to dữ hi!...

Có tiếng mẹ trả lời, nhanh nhanh thanh như tiếng chim. Na nghe êm vui tai. Na nhìn ra ngoài, mạ đang khơi lại cái mương và dưới giàn đậu ngự, mẹ đang lựa hái những quả đậu già, chắc chiều được ăn chè. Na nghĩ đến hột đậu ngự bùi

bùi thơm thơm và nuốt nước miếng. đàn gà con đang nằm chung quanh con gà mái đen, miệng kêu «chiếp chiếp», buổi trưa vắng lặng nhưng đã bắt nắng, gió nhẹ thoảng qua cuốn theo hương thơm ở vườn hoa nhà con Mận. Na không biết rằng gió nhẹ rứa mà kéo được cả những tầng mây đen cuộn cuộn không lồ. Na nghĩ đến cơn mưa sắp đến, những vũng nước sẽ đọng lại ở sân sau và Na nghĩ đến những chiếc thuyền bé mà Na sẽ gắp cho bé Nô, cu Ti. Anh em hẳn ngày mốt cũng chơi rứa mà không chán...

— Na ơi Na!...

Na xô vội đôi dép rồi chạy ra sân giúp mẹ cuốn quần áo. Chị Nu đang đem những rổ bắp sú phơi khô vào nhà. Tiếng mưa gõ trên mái tôn ồn ào. Bé Nô và Cu Ti đã dậy. Thằng Cu Ti nhòai người qua cửa sổ đưa tay hứng giọt nước trong mát, hát nghêu ngao. «Trời mưa em đi bắt cá và đem gió theo bắt cua. Trời mưa em bắt cá khỉ về cho má em nấu chua...» Na thấy vui vui hát theo em. Chị Nu đang gấp quần áo chợt ngừng lên:

— Học bài đi, Cu Ti đem toán ra làm, sáng mai còn ôn bài đi học...

Na vâng lời chị ngoan ngoãn vào bàn. Cu Ti quay lại lâu nhâu:

— Mưa mà chị Nu. Chút nữa đi.

Phản đối vậy nhưng cu cậu vẫn lôi sách ra và ngồi chơi với những con số tuy cu cậu "dễ ghét ghê".

Buổi chiều đến thật nhẹ nhàng. Cơn mưa cũng vừa dứt. Từ những mái nhà nghèo nàn, khói thổi cơm chiều nhẹ bay cao rồi tan loãng theo làn gió... và khi Na giúp xong bữa cơm cho mạ thì ba cũng đáp xe trước cổng, anh Cu Sắt «xuống xe», miệng đã cười toe toét lúc nào.

Chỉ một lát sau, cả nhà quây quần bên mâm cơm. Bữa cơm chiều cuối tháng ngon hơn mọi ngày, anh Cu Sắt kể chuyện huyền thuyên, ba chỉ cười, thỉnh thoảng mẹ hỏi vài câu cho hiểu rõ thêm câu chuyện. Mạ không nói gì nhưng Na thấy thương yêu tràn ngập trong mắt mạ. Na thích ghê, những buổi cơm chiều cuối tháng.

ĐO THỊ KIM OANH
(Đalat)

TÙY BÚT

CẢM HẠ

(Khung trời kỷ niệm V.T.)

Em bước đi trên vỉa hè, đường phố hôm nay ngập đầy xác phượng, tà áo trắng bay phất phơ trong gió, tiếng hát ở đâu nghe văng vẳng những điệp khúc đồng loa với tiếng ve sầu tạo nên một cuộc chia tay buồn thảm, em cảm thấy như vạn vật chung quanh em đều mang một màu thâm đậm.

Mùa Hạ về, buổi trưa hè thật là oi bức, nắng hạ như thiêu đốt vạn vật mỗi lần nhìn thấy phượng nở lòng em bỗng se thắt khi phải xa đi những người bạn thân yêu, xa cô thầy đã dạy dỗ trong suốt niên học. Rồi những cuộc vui nào đó sẽ chìm vào dĩ vãng, rồi nắng Hạ tha thướt bước vào chen lẫn những buổi học êm êm, xung quanh em tất cả mọi vật đều như vô nghĩa, dường như mùa hè đã chiếm mất một phần lớn những suy tư trong đầu em, dù em biết ba tháng hè không bao lâu, nhưng trong lòng em vẫn thấy buồn kinh khủng!

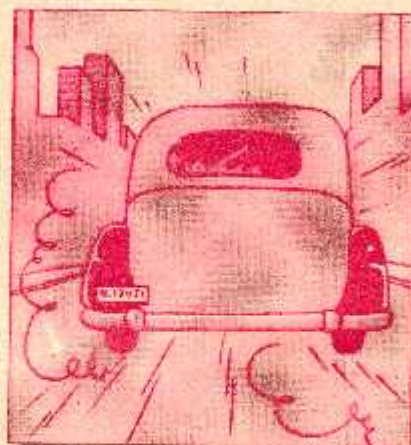
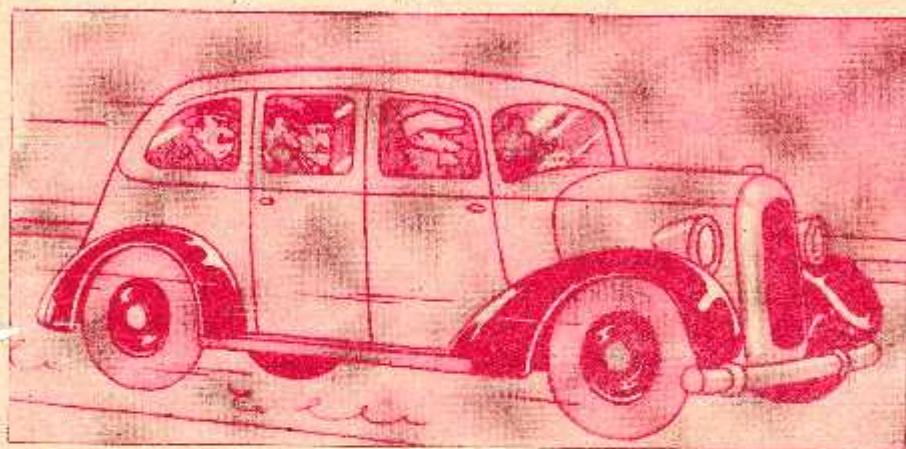
Còn đâu những giọng cười vui vẻ, những giờ học lý thú, những gương mặt nhàn nhõ, chăm chú với những bài toán nát óc... Hết rồi! tất cả đã mất đi khi mùa hè trở về, mang theo cả khung trời thương nhớ. Tay cắp sách đi học em vẫn mong cho giờ học được kéo dài mãi... để em được nhìn thấy mọi thương yêu, bây giờ em không được toại nguyện, em nghe hai má em ươn ướt, mắt em bây giờ được tuôn rơi em không muốn cầm lại, em nhớ những ngày tháng êm êm, ngày tháng ấy sẽ tan đi, rồi thời gian sẽ qua mau.....

Rồi đây tiệc vui sẽ tàn, tuổi thơ rồi cũng sẽ tàn... nhưng chắc rằng ai còn ngồi ghế nhà trường hay bước chân vào xã hội mà quên được kỷ niệm thuở còn đùa giỡn, áo trắng bay bay... chắc là không bạn nhĩ?!?

NGỌC MỸ
thiều nhi/23

MẠO HIỂM MỸ CHÂU

HÀO ĐU V ĐU ? MẠNH PHE' CHỈ
TINTIN ? MỘT NGƯỜI... RÍT MỘT
HỒI SĨ GÀ CHANG... NÀO...
ĐI GIỜ TA VÔ ĐỀ NHE'...

TÔI LÀ HỒI TRƯỞNG HỒI NAN
NHÂN CỦA TƯỚNG CƯỚP
ALCA PONE. TÔI XIN TRẢ BẠN
2000 ĐÔ LA NẾU BẠN LÂM
CHO TÔI... TÔI CŨNG TRỎ
GIẢI 20.000 ĐÔ LA, NẾU BẠN
GIẾT ĐƯỢC HẮN TA. KỶ VÔ!

THÔI ĐI ! GIỜ TAY LÊN !
VẬT THỪA CHẾ SAO ĐƯỢC
NHỮNG MẮT THANH ! MÌ
CHẮNG PHẢI CẢNH SÁT CHỈ
HẾT. MÌ LÀ ĐƠN AN CƯỚP !

TRƯỚC TIÊN TA HAY BẮT
GIỮ MÌ CÁI ĐÁ...

HÌ ! MÁY MÓC CƠ QUAN CỦA
TA THẬT TRU' DANH

TUI KHỔN KIẾP !
CHÚNG NƠ PHUN CÁI
KHÓI GÌ MÃ, KHÓ
NGƯỜI QUÁ VẬY

THÔI CHẾT RỒI... HỒI
NGẠT... KHÓ CHỊU
QUÁ... Ồ... Ồ...

MÌNH KHÉO BỎ
NANG Ở ĐÂY
MẮT THÔI... Ồ...

BILL ĐI ! HỒI ĐỘC 02.22 CỦA
MÌNH HƯU HIỆU THẬT...

BÂY GIỜ CHỜ NƠ TẮT HỒ
MICHIGAN... HẾT TỐC LỰC ĐI !

KHÔNG THẤY ĐÀU... BILL...
MÌNH XUỐNG CHỖ NÀY...

TRIỂN LÃM NỤ CƯỜI

TƯỜNG TƯỢNG

Chủ nhà :

— Tôi thì rất là giàu...

Khách :

— Giàu gì mà tôi vào nhà không có ghế ngồi và cả thức uống nữa.

Chủ nhà :

— À. Mà anh ngồi ghế «sa lông» cũng uống ly rượu «sâm banh» tương đương với tôi.

Khách :

— Thế mà cũng giàu.

Chủ nhà : giàu tương đương đây mà.

BỒI THƯỜNG

Y tá chích thuốc :

— Tất cả tôi chích cho anh tám mũi thuốc vậy là 150 đồng.

Khách hàng :

— Tôi không có tiền.

Y tá :

— Ông hãy đền công cho tôi.

Khách hàng :

— Ông đưa «đồ nghề» đây tôi chích cho 8 mũi.

KHÁC NHAU

Giờ thường thức thầy hỏi :

—A, bỏ Ta với bỏ Tây khác nhau như thế nào ?

A :

— Thưa thầy khác nhau ở chữ TÂY và TA.

TRƯƠNG ĐỨC NGUYỄN

7 Bis Nguyễn Thị Giang — Huế

CẢM ƠN THẦY HAI

Tại một tiệm bán bình thuốc, nữ chủ nhân đang tiếp một khách hàng thứ kinh. Người bán hàng :

— Sao, bây giờ ông thấy tốt chứ ?

—Khách hàng :

— Dạ, tốt lắm rồi, cảm ơn thầy hai.

ĐƯỢC RỒI

Tại hội đồng trưng bình, một thanh niên yếu mắt đang trình bày với bác sĩ :

— Thưa bác sĩ, mắt tôi kém lắm, tôi không thể ngó xa hơn 2 m.

thiếu nhi/26

Bác sĩ suy nghĩ :

— Anh muốn thấu nhận theo khả năng phải không ?

— Dạ cảm ơn bác sĩ.

— Được rồi anh sẽ được sung vào đội binh đánh sắp lá cà.

LÀM PHÚC

Một quản lý hỏi ông thương gia

— Nếu mai một ông làm được nhiều tiền thì ông sẽ làm gì ?

Thương gia :

— Thì tôi sẽ làm phúc mà phân phát cho người nghèo.

— Nhưng nếu sau đó ông bị thất bại thì sao ? Quản lý hỏi.

Thương gia :

— Thì tôi sẽ lấy lại hết số tiền làm phúc đó để làm vốn.

Quản lý : !!!?

HOÀNG VĂN BẢO

1 BÔNG, 5 BÔNG

Trong một gia đình nọ, người cha mới mua một cây mai về, chưng trong dịp tết, ông dặn thằng con trai :

— Ưt này, con đừng bứt mai của ba nhen, con bứt 1 bông ba đánh một roi à.

Đến chiều người cha thấy trong kệ nhà có mấy bông mai, ông lấy roi bắt con treo lên giường, hỏi :

— Ưt ! Tại sao ba dặn con đừng bứt bông mai mà sao con bứt, một bông đánh một roi nghe chưa.

— Dạ ! Con bứt 5 bông chứ đâu phải một bông !

Người cha ???...

PHAN THỊ MÃN

(Kiến Hòa)

QUÁI THAI !

Tý chạy qua nhà Tèo nói lớn :

— Em tao mới sinh ra có hai ngày mà đã mọc răng rồi mà ừ !

Tèo tỉnh bơ :

— Thế là em mày còn đỡ. mà.

Nè, ông nội của tao 70-80 tuổi «vẫn» chưa mọc răng đó mà !

Tý !?

VÕ BÌNH THẮNG

(Biên Thuận)

BĂNG VẾT THƯƠNG

Trong giờ học. Thầy giáo hỏi học trò :

— Muốn băng bó vết thương trước hết ta phải làm thế nào ?

Cả lớp yên lặng, làm cuối lớp có một trò giơ tay lên nói :

— Dạ thưa thầy ! Muốn băng bó một vết thương trước hết ta phải làm sao cho có vết thương đã !!!

TRƯƠNG MINH TRÍ

141 Yên Đỗ — Saigon

TỐC KÝ

Anh chàng nọ có tài tốc ký. Một hôm bắt Radio nghe cách dạy làm bánh bông lang, nhà bên cạnh bắt Radio nghe chương trình thể dục mỗi sáng. Chốc lát, tờ giấy anh ghi như sau :

«Muốn làm bánh bông lang, trước hết phải đứng lên đứng xuống 20 lần, sau đó lấy bột chạy chung quanh nhà 10 lần rồi đổ nước vào nắm xấp xuống đánh thật mạnh cho tan ; lột gà, đường, và nì cho vào dùng chân lắc qua, lắc lại cho đều. Cuối cùng đem lên lò nướng rồi hít vô, thở ra. Thế là ta có một cái bánh trong sạch và khỏe khoắn».

TRẦN CẢNH ĐỨC

1491 Hoàng Hoa Thám — Gia Định

Kỳ này mẫu chuyện TỐC KÝ của em Trần Cảnh Đức được chăm nhất. Em được tặng một cuốn Người Đói của Lê Tới Điều.

Vì kỳ này phải dành chỗ đăng Mục Lục Thiếu Nhi từ 31 đến 40 nên một số bài thường xuyên phải gác lại. Xin cáo lỗi cùng độc giả thân mến.

T.N.

ĐỌC TRANG 29

MỤC LỤC BỘ 4
TỪ SỐ 31 ĐẾN 40

TÂN TOÁN HỌC

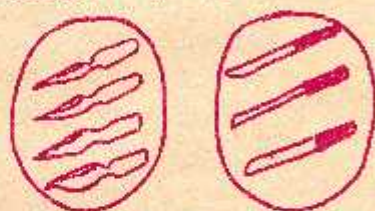
CHO TẤT CẢ CÁC EM

BÁCH KHOA PHỤ TRÁCH

TÍNH CỘNG CÁC SỐ NGUYÊN (tiếp theo)

PHẦN HỘI CỦA HAI TẬP HỢP CHÍNH SỐ CỦA PHẦN HỘI HAI TẬP HỢP

1) Quan sát hai tập hợp vẽ dưới đây. Các em thấy đó là hai tập hợp **phân biệt**. Bây giờ các em khoanh chung hai tập hợp ấy bằng bút chì đỏ. Ta sẽ có:

— Tập hợp khoanh bằng bút chì đỏ là **phần hội** của hai tập hợp các ngòi bút và các con dao.

— Tập hợp các ngòi bút, tập hợp các con dao là phần lừ của tập hợp các đồ dùng

Vậy **PHẦN HỘI** của 2 tập hợp A và B là một tập hợp thứ ba R có các phần tử của tập hợp A hoặc B.
Ta viết: $R = A \cup B$ (đọc là R bằng A hội B)

2) Ta lấy một thí dụ khác. Giả sử ta có 2 tập hợp:

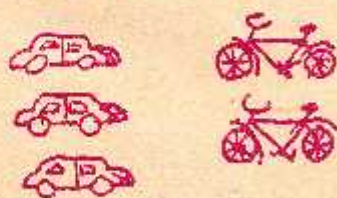
$$A = \{1, 2, 3, 4, 6, 12\}$$

$$B = \{1, 3, 5, 7, 9\}$$

Vậy phần hội của A và B là tập hợp R có:

$$R = A \cup B = \{1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12\} \text{ (đọc là R bằng A hội B)}$$

3) Trong hình vẽ dưới đây, các em khoanh bằng bút chì xanh tập hợp các xe hơi, bút chì đỏ tập hợp các xe đạp, bút chì đen là phần hội của hai tập hợp rồi điền vào chỗ trống:

— Hai tập hợp vẽ bên là hai tập hợp _____

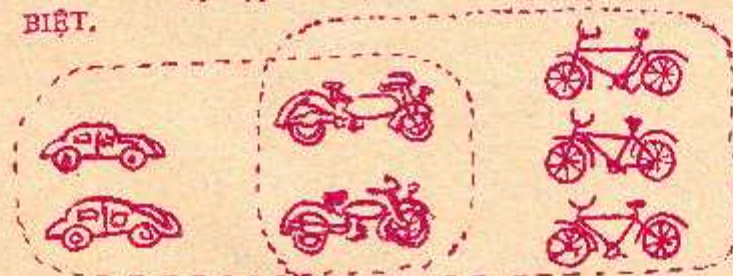
— Chính số của tập hợp xe hơi là _____

— Chính số của tập hợp xe đạp là _____

— Chính số của tập hợp các xe là _____

— Chính số của phần hội hai tập hợp trên là $\_\_\_ + \_\_\_ = \_\_\_$

4) Các em khoanh bằng bút chì xanh tập hợp các xe có động cơ, bút chì đỏ tập hợp các xe hai bánh, bút chì đen tập hợp các loại xe. Hai tập hợp xe có động cơ và xe hai bánh là hai tập hợp **KHÔNG PHÂN BIỆT**.

— Chính số của tập hợp khoanh xanh là _____

— Chính số của tập hợp khoanh đỏ là _____

— Chính số của tập hợp khoanh đen là _____

Ta thấy 7 (chính số của tập hợp các loại xe) không phải là tổng số của 4 + 5. Vậy chính số của phần hội hai tập hợp không phải là tổng số các chính số của tập hợp nếu hai tập hợp ấy **không phân biệt**.

(Xem tiếp trang 32.)

thiều nhi/27

(Tiếp theo)

Nói đoạn, sói trao cho Đuan một cây gậy sói lấy trong rừng và bảo Đuan :

— Khi nào mày đã hái cây nhân sinh và muốn đi đâu, hãy cỡi lên cây gậy này.

Đuan suốt quãng cây gậy vô ích vào rừng, nhưng nó nghĩ làm vậy không lẽ phép, nó bèn cầm lấy và cảm ơn sói.

Sói nói :

— Đuan, hãy cỡi lên lưng tao.

Đuan nhảy lên lưng sói. Sói nhảy một cái nhảy thật phi thường đã qua tới bên kia vực. Đuan bước xuống đất, cảm ơn sói và tiếp tục lên đường.

Cuối cùng Đuan nhìn thấy hàng rào của khu vườn trong đó trồng cây nhân sinh. Đuan cảm thấy lòng đầy vui sướng. Nó vừa bước đi vừa ngàng nhìn lên. Nó đi thật mau, chợt thấy mình rơi vào một cái hố. Nó vội vàng nhảy lui, nhìn lại thấy một cái hố đầy nước khá rộng và nhất là thật dài. dài đến nỗi nó không có thể thấy hai đầu hố.

Đuan tự nhủ :

— Hẳn đây là trở ngại cuối cùng mà quạ đã nói với mình đây. Mình đã vượt qua tất cả các trở ngại khác với sự giúp đỡ của bà tiên Phúc Hậu, chắc chắn bà sẽ giúp mình vượt qua trở ngại này. Chính bà đã gọi gà, quạ, cũng như ông già, người không lờ sói đến cho mình. Mình sẽ đợi bà giúp mình lần cuối cùng.

Vừa nói, Đuan vừa đi dọc theo hố hy vọng sẽ tìm thấy đầu mút. Đuan đi trong hai ngày, thấy trở về lại chỗ cũ.

Đuan không khổ sở hay nản chí. Nó ngồi ngồi xuống bên mép hố nói :

— Tôi không nhúc nhích khỏi nơi này cho đến khi thần núi đưa tôi qua hố.

Vừa thốt ra những lời này, Đuan thấy trước mặt một con mèo to tướng kêu meo meo thật ghê rợn làm Đuan kinh hãi. Mèo nói :

— Mày đến đây làm gì ? Mày có biết là tao có thể dùng móng xé xác mày không ?

— Thưa ông mèo, tôi biết lắm chứ, nhưng ông sẽ không làm thế nếu ông biết tôi đi tìm cây nhân

CÂY NHÂN SINH

Truyện cổ tích HOA TƯỚNG DUNG kể

sinh để cứu sống mẹ tôi hiện đang hấp hối. Nếu ông cho phép tôi qua hố, tôi sẵn lòng làm bất cứ điều gì ông sai bảo.

Mèo nói :

— Thiệt không ? Nghe đây : nếu mày có thể bắt hết cá trong hố ; nếu mày có thể, sau khi đã bắt được cá, nấu nướng hay ướp muối cho tao, tao sẽ đưa mày qua bên kia hố. Mày sẽ tìm ra những thứ cần thiết ở gần đây. Khi nào xong, gọi tao.

Đuan húc vại bước, thấy trên mặt đất lưới, cần câu, lưỡi câu. Nó cầm lấy tám lưới, nghĩ bụng dùng lưới sẽ bắt được nhiều cá nhanh hơn là dùng cần câu. Nó quăng lưới xuống, lại kéo lên từ từ : vẫn không có gì. Đuan vốn tánh kiên nhẫn. Nó quăng lưới suốt trong mười ngày mà không bắt được một con cá nào. Chừng đó nó mới bỏ lưới và dùng cần câu. Nó quăng dây câu xuống nước và ngồi chờ.

Đuan đợi suốt hai tiếng đồng hồ không có con cá nào cắn câu cá. Nó thay đổi chỗ cho đến khi đã đi hết vòng hố. Không câu được con cá nào. Nó tiếp tục trong mười lăm ngày. Không biết làm sao, nó nghĩ đến bà tiên Phúc Hậu đã bỏ rơi nó trong phút cuối cùng. Nó ngồi buồn rầu nhìn hố nước, chợt thấy mặt nước xao động, và đầu con nhái ló ra. Nhái nói :

— Cậu Đuan, cậu đã cứu mạng tôi, hãy giờ đến lượt tôi cứu mạng cậu. Nếu cậu không thi hành lệnh của mèo, mèo sẽ nhai thịt cậu. Cậu

không thể bắt được cá bởi vì hố sâu chúng nó ăn ở dưới đáy hết, nhưng để tôi làm cho. Cậu cứ cho đốt lửa nấu và soạn thùng ra để ướp muối. Tôi sẽ bắt cá về cho cậu.

Nói đoạn, nhái nhảy xuống nước. Đuan thấy nước xao động như thể có một trận đấu ở dưới đáy. Trong một phút, nhái nhô lên và nhảy lên bờ, nhả ra một con cá rô nó vừa dùng chân bắt được. Đuan vừa cầm lấy con cá rô, nhái lại nhô lên nhả ra một con cá chép. Nhái tiếp tục bắt cá như thế trong sáu mươi ngày. Đuan nấu những con cá lớn, quăng những con cá nhỏ vào trong thùng để ướp muối. Cuối cùng sau hai tháng, nhái nhảy lên bờ hồ báo Đuan :

— Không còn con cá nào trong hồ nữa, Cậu có thể gọi mèo.

Đuan cảm ơn nhái. Nhái đưa một cái giỏ rổ ý thân thiện. Đuan cầm lấy cái giỏ của nhái. Đuan nhái nhảy xuống nước biến đi.

Đuan mất mười lăm ngày để sắp xếp tất cả những con cá nấu và những thùng cá ướp muối. Nó gọi mèo. Mèo hiện ra ngay.

Đuan nói :

— Thưa ông mèo, đây tất cả cá nấu và ướp muối. Xin giữ lời hứa đưa tôi qua hố.

Mèo xem xét cá và các thùng cá, ném một con cá nấu và một con cá ướp muối, liếm môi, mỉm cười bảo Đuan :

— Mày giỏi lắm. Tao muốn thưởng công mày, không ai có thể nói mèo đã không trả công cho mày.

Nói đoạn, mèo nhô một cái móng trao cho Đuan bảo nó :

— Khi nào mày đau hay mệt, đưa móng lên chạm vào trán : bệnh tật, đau đớn, nhọc mệt sẽ biến mất. Mày có thể dùng cho kẻ nào mày yêu thương và yêu thương mày.

Đuan thành thật cảm ơn mèo, cầm lấy chiếc móng quý giá và muốn thí nghiệm ngay vì nó đang mệt vừa chạm móng vào trán, nó cảm thấy khỏe khoắn một cách lạ thường.

Mèo mỉm cười nói :

— Bây giờ trèo lên đuôi tao.

Đuan làm theo lời. Nó vừa ngồi lên đuôi mèo, chiếc đuôi dài dài ra đưa nó qua bên kia hố.

MỤC LỤC THIẾU NHI

Từ 31 đến 40

A/THƯ CHỦ NHIỆM

TN số	Trang	
31	1	Tuổi thơ người
32	1	Mượn sách
33	1	Những vật không nên mượn
34	1	Biết tự trọng
35	1	Lịch sự trong rạp hát
36	1	Đừng quá nghi kỵ
37	1	Cách xử sự nơi tiệm ăn
38	1	Khoe khoang có hại
39	1	Viết thư
40	1	Nói đa xảo thịt.

B/ KHOA HỌC, SƯU TẦM, TÌM HIỂU, LỊCH SỬ, KHOA HỌC

I.- KHOA HỌC

34	6	Con số pi
34	6	Bình phương màu lẹ các số từ 1 đến 100
36	22	Thời biểu Những phát minh Khoa học
39	26	Ngày chất nhôm ra đời của <i>Hiền Vi</i>

II- TÂN TOÁN HỌC

33	6	Tập Hợp (Bách Khoa phụ trách)
34	6	Các phần tử phân biệt
35	31	Tập hợp phân ly, tập hợp trống
36	26	Phép áp một giống một (1-1)
37	22	Chính Số hay Số Nguyên Thiên Nhiên
38	29	Số Nguyên Thiên Nhiên từ 6 đến 9
39	30	Tính công các số nguyên
40	27	Chính số Phân Hội của 2 tập hợp

III- VĂN VẬT

31	7	Tình mẫu tử của loài cầm thú của <i>Minh Cao</i>
31	21	Chim và mùa đông của <i>Ý Nhi</i>
31	22	Tìm hiểu loài Hải Cầu của <i>Đặng Hoàng</i>
32	6	Bồ Câu, loài chim dũng cảm của <i>Tương Phú Thọ</i>
32	27	Tìm hiểu loài dơi của <i>Đặng Hoàng</i>
33	13	Luyện tự thuật của <i>Vật mỗ</i>
34	9	Con báo săn cheetah của <i>Hoàng Đại Trường</i>
34	20	Loài chim không biết bay của <i>Đặng Hoàng</i>

35	15	Con ve sầu của <i>Đặng Hoàng</i>
36	7	Ruồi, con vật nguy hiểm của <i>Trần Ngọc Kính</i>
37	6	Những con cá kỳ dị của <i>Vật Mỗ</i>
37	13	Giác quan phi thường của loài vật của <i>Huỳnh Đăng Khoa</i>
37	15	Tìm hiểu loài nhím của <i>Đặng Hoàng</i>
38	6	Tơ tằm của <i>Đặng Linh</i>
38	21	Con cóc của <i>Lê Dương Thạch</i>
39	7	Sự tiến hóa của loài ngựa của <i>Huỳnh Đăng Khoa</i>
39	28	Con trăn và sự tiêu hóa khủng khiếp
39	32	Những cái nhất của thú vật của <i>Đông Phương</i>
40	7	Con Gấu Mèo của <i>Đặng Hoàng</i>

IV- SƯU TẦM, TÌM HIỂU

31	12	Những cái chai trôi nổi của <i>Văn Việt</i>
32	20	Nguồn gốc bưu hoa của <i>Huỳnh Đăng Khoa</i>
32	21	Danh Sự Sống của <i>Văn Việt</i>
33	3	Lạc trong cơn bão tuyết của <i>Văn Việt</i>
33	29	Bưu hoa tại Việt Nam của <i>Huỳnh Đăng Khoa</i>
34	3	Mắt tích giữa biển cả của <i>Văn Việt</i>
35	21	P.R.T. phương tiện chuyên chở tân tiến của <i>Tường Kỳ</i>
36	10	Epcot, thành phố của nhân loại <i>Tường Kỳ</i> sưu tầm
36	28	Nghệ Thuật sưu tập bưu hoa của <i>Trần Thành Đạt</i>
37	20	Giờ khắc trên thế giới của <i>Lê Dương Thạch</i>
37	21	Con chó có nghĩa của <i>Hiền Vi</i>
37	26	Ngành Sưu tập Bưu Hoa của <i>Huỳnh Đăng Khoa</i>
37	30	Vật Hóa Thạch, di tích hàng triệu năm của <i>Hiền Vi</i>
38	10	Gần mực thì đen của <i>Văn Việt</i>
38	22	Người V.N. chơi đá banh từ lúc nào ? của <i>Vạn Lý</i>
39	6	Đạo diễn ti hon của <i>Dạ Ly Vũ</i>
39	12	Sống Lâu của <i>Lam Sơn</i>

39	15	Người V.N. chơi đá banh từ bao giờ (tiếp và hết) của <i>Vạn Lý</i>
40	10	Tàu Titanic đã chìm như thế nào? <i>Trường Kỳ</i> sưu tầm
40	20	Vịnh Naples đang chuyển động lòng đất gây thiệt hại đội <i>Hiền Vi</i> sưu tầm

V- KỸ THUẬT

31	14	Ký hiệu Resistor, Transistor, Capacitor của <i>Bình Electronic</i>
33	27	Bất bóng đèn với 2 công tắc tắt mở của <i>Bình Electronic</i>
34	28	Máy đổi điện 12 volt DC thành 110 volt AC
35	15	Bạn có biết sử dụng tủ lạnh không? của <i>Lê dương Thạch</i>
35	27	Máy khuếch đại của 4 Transistors của <i>Bình Electronic</i>
39	23	quần bộ biến điện của <i>Bình Electronic</i>

C/ DANH NHÂN

I- DANH NHÂN VIỆT NAM

31	3	Minh Khang Thái Vương, TRỊNH KIỀM của <i>Yếu Phu</i>
35	12	Trạng Bùng, PHÙNG KHẮC KHOAN của <i>Yếu Phu</i>
35	20	HÙNG VƯƠNG của <i>Trần Linh Nga</i>
36	23	NGUYỄN CAO của <i>Lê Dương Thạch</i>
38	23	Nguyễn Tri Phương của <i>Trần Linh Nga</i>
39	14	Anh Hùng Kháng Pháp Nguyễn Trung Trực của <i>Yếu Phu</i>

II- DANH NHÂN NGOẠI QUỐC

32	3	Helen Keller <i>Đặng Hoàng</i> sưu tầm
35	5	Mozart thần Đồng âm nhạc của <i>Vũ văn Việt</i>
37	28	Bác sĩ Robert Kock của <i>Trường Phú Thọ</i>
37	26	Alexander Graham Bell người phát minh máy điện thoại của <i>Văn Việt</i>
38	15	Alfred Nobel của <i>Trịnh công Trường</i>
39	21	Thiên Tài Âm Nhạc Beethoven của <i>Tuấn Long</i>

D/ TIỂU SỬ VĂN NGHỆ SĨ

24	30	Lê Tấn Điều
29	2	Nhật Tiến
31	2	Duyên Anh
33	2	Lê văn Trương
35	2	Nguyễn Tài Năng
37	2	Nhất Linh Nguyễn Tường Tam
38	2	Khải Hưng
39	2	Vô Hồng

E/ SÁNG TÁC VĂN NGHỆ

I- TRUYỆN DÀI

31	27	Đường lên núi Thiên Mã của <i>Nhật Tiến</i>
31	28	Mơ làm văn sĩ của <i>Nguyễn Thụy Long</i>
31	29	Tiếng hú trên đỉnh non Chà Hóc của <i>Vũ Hạnh</i> (từ số 1 đến số 34)

II- TRUYỆN NGẮN

31	5	Mùa xuân của nó của <i>Phạm văn Rớt</i>
33	21	Chiếc khăn kỳ diệu của <i>Hoàng Hương Trang</i>
35	3	Nước lụt của <i>Nhật Tiến</i>
36	3	Thằng Kêu Sứt của <i>Quốc Bảo</i>
37	3	Thằng Tí Xún của <i>Quốc Bảo</i>
38	3	Vàng trán Búp Bê của <i>Nhật Tiến</i>
39	3	Đôi Mắt của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
40	3	Em Tôi, Em Tôi, <i>Vũ minh Thiều</i>
40	18	Cha và con của <i>Đặng Thu</i>

III- TRUYỆN CỎ TÍCH

34	18	Truyện Cậu bé càng ngày càng mập của <i>Nguyễn Xuân Hiếu</i>
34	26	Chiếc đèn lồng và cây quạt giấy của <i>Văn Việt</i>
36	12	Bé Dương và dẫu cá thu của <i>Nguyễn Xuân Hiếu</i>
36	29	Con chuột nhắt và vị Lạt Ma của <i>Tô Kiều Ngân</i>
37	14	Cây Nhân Sinh của <i>Hoa Tường Dung</i>

IV- ĐIỀM SÁCH

31	4	Cơn giông của <i>Nguyễn Khắc Lộc</i> , <i>Mai Kim</i> đọc

V- DỰ THI SÁNG TÁC

31	21	Cô Ba Lợn của <i>Nguyễn Thị Ngọc Lan</i>

32	23	Em tôi của <i>Hát Hát</i>
33	28	Cô giáo tí hon của <i>Thanh Vân</i>
34	23	gia đình mến yêu của <i>Đông Yên</i>
35	20	Nỗi nhớ tuyệt vời của <i>Phùng thị Kim Ngân</i>
36	21	Như nhánh sâu đông của <i>Trương thị Ngọc Dung</i>
37	19	Tình Thương gia đình của <i>Nhất Cao Tâm</i>
38	19	Chị của <i>Hân Ly</i>
39	20	Thư cho Vân của <i>Huỳnh thị Mỹ</i>
40	23	Thương yêu của <i>Đỗ thị Kim Oanh</i>

VI— MUÔN HỒNG NGHÌN TÍA

31	18	Tình Mẫu Tử của <i>Trần Trung Viên</i>
31	18	Niềm vui tuổi trẻ của <i>Nguyễn Hữu Thành</i>
32	19	Lời Bích chương nhỏ của <i>Đặng Vương</i>
32	19	Cảm nghĩ một buổi sáng của <i>Trần Trung Viên</i>
33	19	Vui trong một nhạc của <i>Trần Mai Họa</i>
35	18	Cuộc phiêu lưu của chị bóng của <i>Thọai Miên</i>
36	19	Về thăm quê của <i>Nguyễn thị Ngọc Mỹ</i>

G/ VƯỜN HỒNG

I— SUỐI MÁT

31	16	Vài nhận định về truyện cho Thiếu Nhi của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
32	16	Nụ cười của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
33	16	Đề yêu đời của <i>Diễm Thúy</i>
34	16	Làm việc xã hội của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
35	17	Chị ơi, em nên xử thế nào cho phai của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
36	16	Một trường hợp giáo dục phi giáo dục của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
37	16	Tình bạn của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
38	19	Học ở trường và học ở nhà
40	16	Hội Hồng Thập Tự V.N và vấn đề Hiến máu của <i>Đỗ Phương Khanh</i>

II— BÔNG HỒNG CHO GIA ĐÌNH

34	16	Trong nhật ký của em của <i>Nguyễn thị Ngọc Mai</i>
35	16	Niềm vui của <i>Đặng Linh</i>
39	16	Ấm êm của <i>Lạc Thủy</i>

III— TAY NGỌC, BẾP HỒNG

31	17	Bánh Bông Lan của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
32	17	Pha . . . à . . . a sa — nt —
33	17	Cua rang muối — nt —

34	17	Chè khoai lang — nt —
35	16	Bánh Flan — nt —
36	17	Dế cơm xào, xà ớt của <i>Nghiêm Chơn Như</i>
37	16	Chè Bắp của <i>Đỗ Phương Khanh</i>
38	17	Sữa đậu nành của — nt
39	17	Trứng Hấp của <i>Hân Ngọc Diễm Thúy</i>
40	17	Bánh tò châu của <i>Đ. P. K.</i>

H/ KHÉO TAY LÀM LẮY TRÒ CHƠI KHOA HỌC

31	9	Đùa với những cây diêm
31	11	Chiếc thuyền phản lực của <i>Vật Mò</i>
32	8	Ống thổi hoa giấy của <i>Vật Mò</i>
33	9	Đèn của người đi cắm trại của <i>Vũ văn Việt</i>
33	14	Người đi dây
33	15	Trò chơi sáng tác của <i>Tổ Linh</i>
33	20	Vòng giấy lẩn ngược lên
34	7	Búp Bê Nhật Bản của <i>Châu Ly</i>
34	8	Máy in bằng đèn cây của <i>Châu Bá</i>
34	27	Chạy đua, bò, nhảy
35	4	Máy chiếu hình giản dị
35	8	Chọn láng giềng của <i>Lê Dương Thạch</i>
35	9	Cách chế nước đá không cần Tủ lạnh của <i>Huỳnh Đăng Khoa</i>
35	10	Hề mùa rồi của <i>Vật Mò</i>
35	10	Tàu chạy bằng chong chóng của <i>Phạm văn Rót</i>
36	9	Gấp giấy cá vàng của <i>Rong Hồng</i>
36	50	Trứng gà bự
37	11	Máy điện thoại của <i>Luận Vũ</i>
37	11	Nam châm nhân tạo của <i>Vũ văn Hòa</i>
38	12	Xếp giường cho búp bê của <i>Rong Hồng</i>
38	13	Tìm vọng kính của <i>Trần Việt Cường</i>
39	8	Khắc dấu trên cao su của <i>Nguyễn Hiền</i>
39	10	Bánh xe quay trước gió của <i>Vật Mò</i>
39	11	Gấp con ve sâu của <i>Châu Ly</i>
39	13	Ném banh qua mái nhà của <i>Văn Việt</i>
40	6	Gấp con dơi của <i>Trương Bông</i>
40	22	Chiếu bóng giản dị của <i>Dạ Ly Vũ</i>

I/ ẢO THUẬT

31	9	Cắt dây
32	9	Đồng tiền đi qua mặt bàn
32	9	Đổi giấy thành khăn

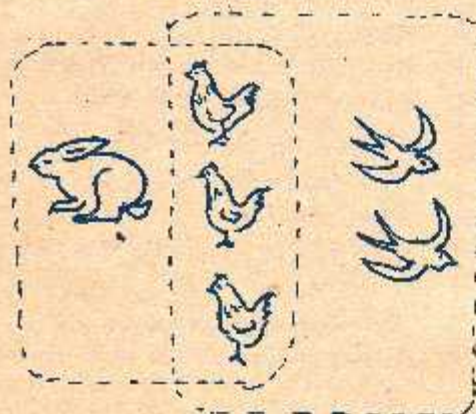
33	8	Thèm gút giữa sợi dây	39	27	Chơi với những lá bài của Đa Ly Vũ
33	9	Viết chữ qua không khí			
34	8	Tám danh thiếp kỷ diệu của X.31	40	9	Rớt mực vào khăn mà không bị ố
35	9	Hải ra thuốc lá			
36	8	Đề cái ly trên cạnh đĩa của [Hải Sơn]			
37	10	Lấy đồ từ cái ống không đáy			
38	9	Hồ lô ảo diệu			
38	11	Hai ngón tay bốc khói	31	30	Mục Lục Thiếu Nhi từ số 1 đến 20
38	20	Lịch sử Áo thuật của Hồng Nghĩa	32	30	Mục Lục Thiếu Nhi từ số 21 đến 30
39	9	Biến giấy ngũ sắc thành rượu	40	29	Mục Lục Thiếu Nhi từ số 31 đến 40

J/ MỤC LỤC

TÂN TOÁN HỌC

(tiếp theo trang 27)

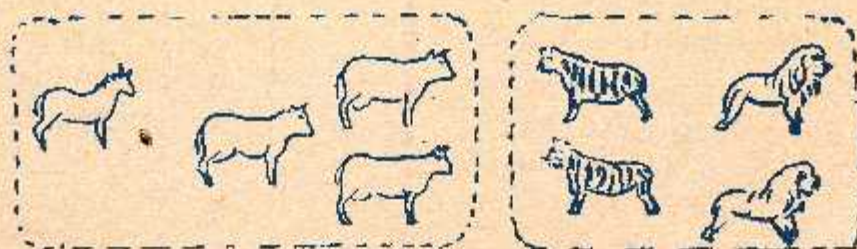
5) Quan sát hình vẽ dưới đây, rồi các em khoanh xanh tập hợp các giống vật nuôi trong nhà, khoanh đỏ tập hợp các loài có cánh, và bút chì đen cho phần hội của hai tập hợp. Rồi điền vào chỗ trống hay xóa những thích chữ không hợp:

- Chính số của tập hợp các giống vật nuôi trong nhà là
- Chính số của tập hợp loài có cánh là

- Chính số phần hội của hai tập hợp là
- Hai tập hợp giống vật nuôi trong nhà và giống vật có cánh là hai tập hợp phân biệt — không phân biệt.
- 6 (không phải, chính là) tổng số của +

6) Trong hình vẽ dưới đây, các em khoanh xanh cho tập hợp giống vật nuôi trong nhà, khoanh đỏ cho tập hợp các thú dữ, khoanh đen cho phần hội của hai tập hợp. Rồi em điền vào chỗ trống hay xóa những chữ không thích hợp.

- Chính số của tập hợp các giống nuôi trong nhà là _____
- Chính số tập hợp của các thú dữ là _____
- Chính số phần hội của hai tập hợp là _____
- Hai tập hợp trên là hai tập hợp (phân biệt, không phân biệt).
- 8 (không phải là, chính là) tổng số của (— + —)

Hộp Thư

(tiếp theo)

rồi nhé. Chị rất cảm động thấy em có lòng tốt như thế. Em thấy nhé, lòng yêu quý và thương mến đồng bào của em, cứ càng phát triển, nó lại càng giàu lên, tâm hồn em cũng rộng rãi ra, có đúng không nào?

Em Trần Ngọc Gia Đà Nẵng: Thầy bói đoán khá. Nhưng trong lúc quốc gia hữu sự, hãy cái tráp đi, để mà đến các trại tiếp cư phụ giúp các đoàn thể cứu trợ em nhé.

Em Thủy-Trình Bình Dương: Em cho địa chỉ để chị gửi bưu chương. Bài làm trứng gà to lớn không phải của chị. Đó là một trò chơi thôi. Sự yên giết là do tính người, không ảnh hưởng gì tới nghề nghiệp của em.

Em Ngọc Mân Gia Định: Ý kiến của em có nhiều điều hay. Bản thảo viết 1 mặt giấy. Học giả T.N gồm nhiều lớp tuổi, không nên đổ toán, các em học lớp dưới không tham dự được họ bầu.

Em Mai-văn Phụng Saigon: Đã soạn xong đủ từ số 1 đến số 9. Muốn mua số nào cũng có. Tiểu lệ G.Đ.T.N trong số 7 em ạ. Hàng là chủ N.T đó, có in tiểu sử ở số 29. Còn cái vàng sẽ không bị người khác lấy đâu.

Em Vũ-văn Chương Vũng Tàu: Chị gửi bưu chương rồi, em ráng cố gắng đi nhé.

Em M.M Sáng Bình Dương: Thư tới rồi, chị sợ trường đã nghỉ hè nên không gửi thư mục và bưu chương sợ thất lạc. Cảm ơn em nhé.

Em Nguyễn-hữu-Thanh Gia Định: Em cứ yên chí, đừng thắc mắc nữa. Lần sau em cần thiệp hơn là tốt lắm rồi em ạ.

Em Hòa-ngọc-Dung Gia Định: Bài thơ không có vần. Giấy bằng tâm, bạch mã là do chữ óc hay buồn của mấy ông nghệ sĩ sáng tác đấy thôi.

Em Lê-huy-Chương Tùng Nghĩa: Em gửi phiếu và hình về đi. Thương Thiếu Nhi rồi thì cố gắng cho T.N ngày thêm lớn mạnh nhé. Bác chủ nhiệm và chủ chủ bất rất cảm ơn em. Chữ em đẹp quá.

Em Minh Tâm Qui Nhơn: Phiếu em số 214, đã gửi rồi đó em à.

Em Hột-Huyền Saigon: Không ký đầu em ạ. Bài chị chuyển qua chủ N.T nhận xét chị không có thẩm quyền.

Em Trần-Hùng Qui Nhơn: Tin Tin là truyện dịch. Không đăng hình nữa, để chỗ đăng bài em à. Những mục gương bắt chước, tòa soạn đều có cáo lỗi với lý do rồi. Chủ N.T mắc công tác khác đó mà em.

Em Triều-Lam Đà Nẵng: Em khỏi gửi tiền vô, chị tặng em cuốn U.T đó mà, chị gửi thư mục và bưu chương ra rồi đó em. Nhân dịp hè rồi rất lòng bài cổ động Thiếu Nhi đi nhé. Phụ các thầy làm việc thiện như vậy chị mừng lắm đó em.

Em Minh Tâm Kiến Tường: Em là một cô bé rất đáng hoàng.

Em Thanh-Ngọc Đà Lạt: Em gửi tiền về tòa soạn sẽ gửi cho em những số thiếu. Không phải viết văn làm thơ gì cả em à.

Em Bích-Liên Biên Hòa: Em gửi về đủ rồi. Chị đã gửi số 7 và thư mục.

Em Trần-hân-Kiều Chợ Lớn: Và Nguyễn-văn-Ren Saigon. Mỗi em gửi 2 hình 4x6 về để làm thẻ.

Em Xá-quế Thanh Bình Định: Bài huân hay còn nhiều, em vui lòng chờ lần lượt nhé. Nếu em chưa nhận được thẻ thì gửi hình và phiếu mới về chị làm lại nhé em.

Em Quang Văn Nha Trang: Em cần thiện như vậy rất tốt. Còn 10 kỳ nữa mới kỷ niệm đầy tuổi, để tình coi. Không bị phạt em ạ.

Em Lữ, Kiến Hòa: Ý kiến của em rất hay. Chủ N.T khen em là chủ bé chịu thâm hiểu đấy.

Em Huyền Thu-Dà Lạt: Em theo ban A có lẽ hợp đấy. Nghĩ bé chịu khó đi truyền truyền tin tức cho Thiếu Nhi nhé.

Em Đỗ Khuyên-Biáo: Bây giờ nghĩ về về Saigon rồi, em có thể ra nhà sách Khai Trí mua các số thiếu, khỏi tốn tiền nhé. Bài thi chị chỉ có thẩm quyền «chuyển» chứ không có quyền chọn mà em.

Em Đình Hương Mộ-Tùng Nghĩa: Tên em làm chị nhớ thôi nhỏ có đọc cuốn «Bóng cây trắng trong sương mù» Thuở bé chị ở miền núi lắm lắm. Chị vẫn còn nhớ những khung cảnh núi đồi trùng điệp, sương mờ giăng trắng xóa, khi xưa. Nhưng thuở bé chị không sợ ma, sợ sợ em ạ. Ban tốt thì không nói xấu nhau mỗi khi giận nhau. Em đừng tức giận chi. Bảo Mây Trắng là không phải em ruột, nhưng em là con, có chi mà tức giận nào.

Em Vũ-văn-Vỹ-Tuy Hòa: ĐLNTM chưa xuất bản em ạ. Anh ấy bận quá nên xin cáo lỗi không thể

mua được đâu được. Bồng lòng vậy em nhé.

Em Hoa-Hình-Vũ Gia Định: Cui cuốn này cuốn kia trong nhà sách là 1 cái thôi. Nếu em ngại thì nhờ nhân viên nhà sách chỉ dẫn cho. Đọc sách nhiều rất hữu ích cho kiến thức.

Em Đặng-sử-Nghĩa Ba Xuyên: Các cuốn «Độc nhân tâm», «Xử thế của người này» đều rất hay và hữu ích, em nên đọc. Đừng quá lo sợ em ạ.

Các em Hoàng-Phấn, Lê-Phí, Nguyễn-hữu-Huy, Nguyễn-văn-Bà, T-V-H, Trương-Tín và một số em chị không đoán được tên: Bớt cảm ơn các em và chúc các em một mùa hè vui vẻ.

Thương mến tất cả các em

Bài nhận được từ ngày 15-5-72 đến 20-5-72

Hoài Huân — Nguyễn thị Nga — Hải An — Lê Văn Mậu — Hoàng Văn Hiền — Lý Huyền Công Tử — Văn Long — Phạm Văn Hết — Mạc Phong Vân — Hàn Ngọc Diễm Thủy — Trương thị Cúc — Trang Văn Phúc — Nguyễn đình Sơn — Nguyễn ngọc Tới — Thanh Hương — Trương Thủy — Lê Văn Thoảng — Vũ Văn Chương — Trương Minh Trí — Dũng Dakao — Huệ — Vua An — Nguyễn đình Liễn — Nguyễn như An — Trần Thanh Uyên — Vũ Thanh Bình — Hoài Sơn — Phạm Văn Hùng — Đình Tân — Đặng Thanh Bạch — Thư Thư — Hồ Thanh Phương — Viên Sa — Hoàng Lan — Trần Văn Thanh — Trần ngọc Anh — Phạm hoàng Hải — Lê Phi — Trần Hùng — Huỳnh sĩ Huệ — Huyền Thương — Ti Ti — Nguyễn phúc Hậu — Triều Lam — Nguyễn minh Khuyết — Trần cảnh Đức — Lê Trung — Việt Hải — Trần Minh Trúc Hằng — Hạnh Liên — Nhật thừa Thanh — Huyền Vũ — Mạc Văn Tố Tố — Nhật Vi — Khánh Vân — Nguyễn thị Thu Hương — Đào hoàng Anh — Trần thị Tâm Minh — Uyên Như — Hồng ngọc Ý — Nguyễn đông Thuyền — Nguyễn Vũ — Thảo Quyên — Trần quốc Vượng — Lê tấn Hoàng — Lê văn Khach — Hoài nam Tuấn — Lê Minh Lợi — Phạm thị Thu Thanh — Văn Liên — Lê văn Phụng — Nguyễn huy Trình — Lương bình Điền — Nguyễn hân Quang — Trương tư Huệ — Trương duy Hùng — Bui quốc Sang — Dạ lý Vũ — Nguyễn công Trứ — Hết Huyền — Trần quang Nghĩa — Quang Văn — Phạm hoài Nhân — Trần Văn Nam — Phương trời Văn Nguyệt — Đặng sử Nghĩa — Phi Thừa — Trần văn Tâm — Lê dương Thạch — Hải Ly — Hoàng đại Vinh — Hoàng thị Tuyết Hồng.

SÁNG KIẾN MỚI

